

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2022. gada 18. maijā *

Aizsargpasākumi – Tērauda ražojumu tirgus – Īstenošanas regula (ES) 2019/159 –
Atcelšanas prasība – Interese celt prasību – *Locus standi* – Pieņemamība –
Vienlīdzīga attieksme – Tiesiskā paļāvība – Labas pārvaldības princips – Rūpības pienākums –
Nopietna kaitējuma draudi – Acīmredzama kļūda vērtējumā – Aizsardzības izmeklēšanas
sākšana – Komisijas kompetence – Tiesības uz aizstāvību

Lietā T-245/19

Uzina Metalurgica Moldoveneasca OAO, dibināta Ribnicā [*Rîbnița*] (Moldova), ko pārstāv
P. Vander Schueren un *E. Gergondet*, advokāti,

prasītāja,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *G. Luengo* un *P. Němečková*, pārstāvji

atbildētāja,

VISPĀRĒJĀ TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs H. Kanninens [*H. Kanninen*], tiesneši M. Jēgers [*M. Jaeger*]
(referents) un O. Porkija [*O. Porchia*],

sekretārs: I. Pollalis [*I. Pollalis*], administrators,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu, it īpaši:

- prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2019. gada 10. aprīlī,
- iebildi par nepieņemamību, ko Komisija atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 130. pantam izvirzīja ar atsevišķu dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2019. gada 26. jūnijā,
- apsvērumus par šo pamatu, ko prasītāja iesniedza 2019. gada 20. augustā,
- 2020. gada 13. februāra rīkojumu, ar kuru lēmums par iebildi par nepieņemamību atlikts līdz galīgajam spriedumam,

* Tiesvedības valoda – angļu.

un tiesas sēdi 2021. gada 21. septembrī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Ar prasību, kas pamatota ar LESD 263. pantu, prasītāja *Uzina Metalurgica Moldoveneasca OAO* lūdz atcelt Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2019/159 (2019. gada 31. janvāris), ar ko nosaka galīgos aizsardzības pasākumus pret konkrētu tērauda ražojumu importu (OV 2019, L 31, 27. lpp.; turpmāk tekstā – “apstrīdētā regula”), ciktāl tā attiecas uz prasītāju.

Tiesvedības priekšvēsture

- 2 Prasītāja, kas veic uzņēmējdarbību Piedņestras reģionā Moldovā, ražo divu kategoriju tērauda ražojumus, uz kuriem attiecas apstrīdētajā regulā noteiktie aizsardzības pasākumi: preču kategorija Nr. 13 (stiegras) un preču kategorija Nr. 16 (nelegēta un citādi legēta tērauda stieplu stieņi).
- 3 Ņemot vērā stāvokli Savienības tērauda rūpniecības nozarē, Eiropas Komisija 2016. gada 28. aprīlī pieņēma Īstenošanas regulu (ES) 2016/670, ar ko ievieš iepriekšēju Savienības uzraudzību attiecībā uz dažu tādu dzelzs un tērauda ražojumu importu, kuru izcelsme ir dažās trešās valstīs (OV 2016, L 115, 37. lpp.).
- 4 Amerikas Savienotās Valstis 2018. gada 23. martā ieviesa ievadumtas nodokļus saskaņā ar Tirdzniecības paplašināšanas akta 232. iedaļu (turpmāk tekstā – “232. iedaļa”).
- 5 Komisija 2018. gada 26. martā, ņemot vērā statistikas datus, kas tika iegūti pēc uzraudzības pasākumu ieviešanas, uzsāka aizsardzības izmeklēšanu, lai pārbaudītu situāciju vairākās tērauda ražojumu kategorijās.
- 6 Tā kā datu analīze lika provizoriski secināt, ka Savienības tērauda rūpniecībai ir nodarīts būtisks kaitējums attiecībā uz 23 no 26 ražojumu kategorijām, kurās izmeklēšanas rezultātā tika konstatēts importa pieaugums, Komisija pieņēma Īstenošanas regulu (ES) 2018/1013 (2018. gada 17. jūlijs), ar ko nosaka pagaidu aizsargpasākumus attiecībā uz konkrētu tērauda ražojumu importu (OV 2018, L 181, 39. lpp.; turpmāk tekstā – “pagaidu regula”).
- 7 Uzskatot, ka Savienības tērauda rūpniecībai draud nopietns kaitējums attiecībā uz 26 tērauda ražojumu kategorijām, Komisija 2019. gada 31. janvārī pieņēma apstrīdēto regulu, ar kuru tika ieviesti galīgie aizsardzības pasākumi uz trim gadiem, nosakot katrai ražojumu kategorijai tarifa kvotas, kuru kvantitatīvais maksimālais apjoms tika noteikts kā attiecīgo valstu vidējais importa apjoms laikposmā no 2015. gada līdz 2017. gadam, pieskaitot 5 %, lai nodrošinātu, ka tiek uzturētas tradicionālās tirdzniecības plūsmas un pietiekami atbalstīta esošā lietotāju un importētāju nozare Savienībā.
- 8 Pretēji situācijai, kas pastāvēja pagaidu aizsardzības pasākumu laikā, apstrīdētajā regulā tika noteiktas īpašas tarifa kvotas katrai valstij attiecībā uz valstīm, kurām ir būtiska interese veikt piegādes (tas ir, valstīm, kuru izcelsmes importa īpatsvars attiecīgajā ražojumu kategorijā pārsniedz 5 %). Tika noteikta arī “atlikusī” tarifa kvota citām valstīm, kas eksportē uz Savienības teritoriju. Komisija arī uzskatīja – ja piegādātājvalsts ir izsmēlusi savu konkrēto tarifa kvotu, tai

būtu jāļauj piekļūt atlikušajai tarifa kvotai, lai ne tikai nodrošinātu tradicionālo tirdzniecības plūsmu saglabāšanu, bet arī ļautu izvairīties no tā, ka attiecīgā gadījumā atlikušās tarifa kvotas daļas, iespējams, paliek neizmantojamas.

- 9 Tādējādi eksportētājvalstīm, kurām ir būtiska interese kā piegādātājam – piemēram, Moldovai par ražojumu kategorijām Nr. 13 un Nr. 16 –, ir iespēja darboties saskaņā ar divām dažādām sistēmām. Pirmkārt, tās var turpināt tirdzniecību saskaņā ar katrai valstij noteikto kvantitatīvo apjomu, kas modelēts, ņemot vērā to individuālās tradicionālās tirdzniecības plūsmas no 2015. gada līdz 2017. gadam, pieskaitot 5 %, un, otrkārt, pēc tam, kad šis katrai valstij noteiktais kvantitatīvais ierobežojums ir sasniegts, tās var turpināt eksportu uz Eiropas Savienību saskaņā ar *erga omnes* globālās kvotas maksimālo apjomu. Tikai tad, ja sasniegti abi maksimālie apjomi, šim importam tiek piemērots ārpuskvotas tarifs 25 %.
- 10 Komisija uzskata, ka, pirmām kārtām, šajā lietā pasākumu mērķis ir atbrīvot tradicionālās tirdzniecības plūsmas no papildu aizsardzības, lai Savienības tirgū būtu pietiekams piedāvājums un konkurence, un, otrām kārtām, tarifa kvotu līmeņi ir noteikti tā, lai novērstu jebkādas novirzes tirdzniecības plūsmās, kas rodas saistībā ar pasākumiem, kuri pieņemti atbilstoši 232. iedaļai un kuri varētu negatīvi ietekmēt Savienības rūpniecību. Tādējādi ārpuskvotas tarifs principā būtu piemērojams tikai tad, ja Amerikas Savienoto Valstu veikto pasākumu dēļ novirzes tirdzniecības plūsmās būtiska kaitējuma draudu situāciju pārvērs par būtisku kaitējumu. Šajā ziņā Komisija uzskata, ka apstrīdētās regulas IV.1. pielikumā sniegtie valsts tarifa kvotu apjomi ir noteikti tā, lai aizsargpasākumi minimāli ietekmētu tirdzniecības plūsmu no Moldovas.
- 11 Sākot no apstrīdētās regulas stāšanās spēkā 2019. gada 2. februārī līdz 2021. gada 30. jūnijam pasākumi bija regulāri jāpārskata un pakāpeniski jāliberalizē, lai kvantitatīvās robežvērtības tiktu regulāri paplašinātas, ļaujot Savienības rūpniecībai pielāgoties.

Lietas dalībnieku prasījumi

- 12 Prasītāja lūdz Vispārējo tiesu:
 - atzīt prasību par pieņemamu;
 - atcelt apstrīdēto regulu, ciktāl tā attiecas uz prasītāju;
 - piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 13 Komisija lūdz Vispārējo tiesu:
 - noraidīt prasību kā nepieņemamu;
 - pakārtoti – noraidīt prasību kā nepamatotu;
 - piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

Par pieņemamību

- 14 Atsevišķā dokumentā Komisija iebilda pret prasības pieņemamību, pamatojoties uz to, ka prasītāja nav izpildījusi ne nosacījumus attiecībā uz interesi celt prasību, ne *locus standi*.

Par Komisijas iebildes par nepieņemamību iesniegšanu pēc termiņa beigām

- 15 Vispirms prasītāja norāda, ka iebilde par nepieņemamību ir jānoraida, jo tā esot iesniegta pēc Vispārējās tiesas Reglamenta 81. pantā paredzētā termiņa beigām.
- 16 Prasītāja uzskata – lai ievērotu piemērojamo termiņu iebildes par nepieņemamību iesniegšanai, Komisijai tā bija jāiesniedz vēlākais līdz 2019. gada 25. jūnijam. Prasītāja norāda, ka iebilde par nepieņemamību tika iesniegta 2019. gada 26. jūnijā.
- 17 Šis prasītājas arguments ir jānoraida, jo tas balstīts uz nepareizu izpratni par noteikumiem, kas regulē šajā procedūrā piemērojamo termiņu aprēķināšanu.
- 18 Saskaņā ar Reglamenta 130. panta 1. punktu pieteikums Vispārējai tiesai lemt par prasības pieņemamību ir jāiesniedz šā reglamenta 81. pantā noteiktajā termiņā, proti, divu mēnešu laikā no prasības pieteikuma izsniegšanas.
- 19 Turklāt saskaņā ar Reglamenta 58. panta 1. punkta b) apakšpunktu mēnešos izteikts termiņš beidzas termiņa pēdējā mēneša tās pašas nedēļas dienas vai arī tā paša datuma, kurā noticis notikums vai darbība, no kuras sāk skaitīt attiecīgo termiņu, beigās. Turklāt no Reglamenta 60. panta izriet, ka procesuālos termiņus pagarina par vienotu desmit dienu termiņu, kas noteikts, pamatojoties uz apsvērumiem par attālumu.
- 20 Šajā lietā Komisija saņēma prasības pieteikumu 2019. gada 16. aprīlī, kā tas izriet no Vispārējās tiesas rīcībā esošās informācijas. Tādējādi, piemērojot Reglamenta 58. panta 1. punkta b) apakšpunktu, šā reglamenta 81. pantā minētais divu mēnešu termiņš bija 2019. gada 16. jūnijs. Šis termiņš saskaņā ar Reglamenta 60. pantu tika pagarināts par 10 dienām, pamatojoties uz apsvērumiem par attālumu, un beidzās 2019. gada 26. jūnijā.
- 21 Līdz ar to Komisijas iebilde par nepieņemamību, kas Vispārējās tiesas kanclerijā tika iesniegta 2019. gada 26. jūnijā, nav novēlota.

Par interesi celt prasību

- 22 Pirmkārt, Komisija apstrīd prasītājas interesi celt prasību, jo prasītāja nedarbojoties apstrīdētās regulas piemērošanas jomā.
- 23 Komisija norāda, ka apstrīdētā regula nerada saistošas sekas prasītājas ikdienas darbībām vai rīcībai Moldovā. Komisija uzskata – tā kā prasītāja ir ārpus Savienības teritorijas reģistrēts ražotājs –, uz tās darbību neattiecas apstrīdētā regula, kas piemērojama tikai muitas savienības teritorijā.

- 24 Prasītāja apstrīd Komisijas argumentus.
- 25 Lai noraidītu šo argumentu, ir pietiekami norādīt, ka tiesas sēdē Komisija atzina, ka no procedūras rakstveida daļā iesniegtajiem dokumentiem izriet, ka prasītājas darbību klāstā tostarp ir dažu attiecīgo ražojumu kategoriju eksports uz Eiropas Savienību.
- 26 Otrkārt, Komisija uzskata, ka prasītāja negūtu personisku labumu, ja prasība tiktu apmierināta, jo apstrīdētās regulas atcelšana nevarētu novērst apgalvoto kaitējumu. Šajā ziņā Komisija apstrīd, ka prasītājai būtu likumīga un aktuāla interese, jo apstrīdētā regula neliedz eksportēt attiecīgos ražojumus no Moldovas uz Eiropas Savienību.
- 27 Lai pamatotu savus apgalvojumus, Komisija vispirms norāda, pirmām kārtām, ka tikai tad, kad gan valstij noteiktā tarifa kvota, gan atlikusī kvota tiks izsmeltas, tiek piemērots ārpuskvotas tarifs 25 % apmērā. Otrām kārtām, tā precizē, ka prasības celšanas brīdī ar apstrīdēto regulu ieviesto kvotu kvantitatīvais elements attiecībā uz ražojumu kategorijām Nr. 13 un Nr. 16, ciktāl tas attiecas uz Moldovu, nebija izsmelts. Līdz ar to prasītāja nevar gūt nekādu labumu no apstrīdētās regulas atcelšanas, jo [ši regula] attiecībā uz prasītāju vēl nav radījusi nekādas tiesiskas sekas.
- 28 Komisija tālāk piebilst – tas, ka prasītājas apgalvo, lai apliecinātu interesi celt prasību, tikai iespēju piemērot šo ārpuskvotas tarifu, ir spekulatīvs arguments. Šajā ziņā Komisija norāda – tā kā apstrīdētajā regulā ir paredzēts pārskatīt kvantitatīvos ierobežojumus, nevar nešaubīgi teikt, ka šis ārpuskvotas tarifs tiks piemērots, bet tas ir judikatūrā prasīts nosacījums, ja intereses, uz kurām prasītājs atsaucas, attiecas uz nākotnes tiesisko situāciju.
- 29 Visbeidzot – Komisija uzskata, ka attiecīgā judikatūra apstiprina secinājumu, ka no apstrīdētās regulas izrietošas personiskas tiesiskas sekas var rasties tikai tiem subjektiem, uz kuriem attiecas īstenošanas pasākumi, ar kuriem īsteno apstrīdēto regulu, proti, Eiropas Savienībā reģistrētiem attiecīgā ražojuma importētājiem, attiecībā uz kuriem dalībvalstu iestādes ir izrakstījušas muitas rēķinus, piemērojot ārpuskvotas tarifu 25 %. Tātad prasītāja par attiecīgā ražojuma importu Eiropas Savienībā nemaksātu ārpuskvotas tarifu.
- 30 Līdz ar to Komisija secina, ka prasītājas prasības apmierināšana nevar radīt priekšrocību, kas izpaustos tādējādi, ka tiek likvidētas jebkādas no apstrīdētās regulas izrietošas tiesiskās sekas, kuras rastos, ja tiktu sasniegti minētajā regulā noteiktie kvantitatīvie ierobežojumi.
- 31 Prasītāja apstrīd Komisijas argumentus.
- 32 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru interese celt prasību ir jebkuras tiesā celtās prasības galvenais un pirmais nosacījums. Prasība atcelt tiesību aktu, ko cēlusi fiziska vai juridiska persona, tādējādi ir pieņemama tikai tad, ja prasītājam ir interese, lai apstrīdētais akts tiktu atcelts. Prasītāja interese celt prasību nozīmē, ka apstrīdētā akta atcelšanai pašai par sevi var būt tiesiskas sekas, ka prasības iznākums var sniegt labumu lietas dalībniekam, kurš ir cēlis prasību, un ka šo prasību pamato radusies un pastāvoša interese atcelt minēto tiesību aktu (skat. spriedumu, 2015. gada 12. novembris, *HSH Investment Holdings Coinvest-C* un *HSH Investment Holdings FSO*/Komisija, T-499/12, EU:T:2015:840, 24. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 33 No apstrīdētajā regulā noteiktā mehānisma izriet, ka tiesību normas, kādas piemērojamas prasītājas ražojumu eksportam uz Eiropas Savienību, ir mazāk labvēlīgas nekā tās, kuras tai tika piemērotas pirms šīs regulas pieņemšanas.

34 Tādējādi, ņemot vērā iepriekš minēto un nelemjot par to, kāds pierādījuma spēks ir skaitļiem, kurus lietas dalībnieki ir snieguši attiecībā uz kvotu izpildi, ir jāatzīst, ka pati apstrīdētās regulas daļēja atcelšana ar prasītājam labvēlīgu lēmumu varētu radīt tiesiskas sekas un rezultātā sniegt labumu prasītājam, kurai tādējādi ir interese celt prasību.

Par “locus standi”

35 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru LESD 263. panta ceturtajā daļā ir paredzēti divi gadījumi, kuros tiesības celt prasību pret tiesību aktu ir atzītas fiziskai vai juridiskai personai, kas nav tā adresāte. Pirmkārt, šādu prasību var celt ar nosacījumu, ka šis akts to skar tieši un individuāli. Otrkārt, attiecīgā persona var celt prasību par reglamentējošu aktu, kas neietver īstenošanas pasākumus, ja tas šo personu skar tieši (skat. spriedumus, 2019. gada 16. maijs, *Pebagua*/Komisija, C-204/18 P, nav publicēts, EU:C:2019:425, 26. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2019. gada 11. jūlijs, *Air France*/Komisija, T-894/16, EU:T:2019:508, 24. punkts).

36 Šajā lietā prasītāja būtībā uzskata, ka apstrīdētā regula to skar tieši un individuāli, jo, tā kā tā esot vienīgā nozīmīgā ražotāja Moldovā, kas eksportē attiecīgos ražojumus, tā dabiski esot viena no ierobežotā tirgus dalībnieku loka, kas bija identificēta vai identificējama apstrīdētās regulas pieņemšanas brīdī.

37 Komisija apgalvo, ka prasītāju apstrīdētā regula neskar ne tieši, ne individuāli un ka tāpēc esot jāsecina, ka tā nevar celt prasību par šīs regulas atcelšanu atbilstoši LESD 263. panta ceturtajai daļai.

– Tiešs skārums

38 Nosacījums par to, ka fiziskai vai juridiskai personai ir jābūt tieši skartai ar apstrīdēto pasākumu, prasa, lai tiktu izpildīti divi kumulatīvi kritēriji, proti, lai apstrīdētais pasākums, pirmkārt, tieši ietekmētu indivīda juridisko situāciju un, otrkārt, nepieļautu nekādu rīcības brīvību adresātiem, kuri atbildīgi par tā ieviešanu, kas ir pavisam automātiska un izriet tikai no Savienības tiesiskā regulējuma, nepiemērojot citus starpnoteikumus (skat. spriedumu, 2020. gada 3. decembris, *Changmao Biochemical Engineering/Destillerie Bonollo* u.c., C-461/18 P, EU:C:2020:979, 58. punkts un tajā minētā judikatūra).

39 Komisija apgalvo, ka šajā lietā prasītājas situācija neatbilst nosacījumiem par tiešu skārumu.

40 Pirmām kārtām, lai pierādītu, ka apstrīdētā regula neietekmē prasītājas tiesisko stāvokli, Komisija norāda četrus argumentus. Pirmkārt, ja vien un kamēr apstrīdētās regulas kvotu komponente nav izsmelta un nav piemērots ārpuskvotas tarifs, šī regula nevarot radīt nekādas tiesiskas sekas. Otrkārt, pat ja šādas tiesiskās sekas radītu tikai tas vien, ka šāda regula pastāv, prasītāja netiktu juridiski ietekmēta, jo šis akts nerada nekādas tiesiskās sekas Moldovā, bet rada tās tikai Savienībā. Treškārt, tiesiskās sekas, kas izriet no apstrīdētās regulas, varot rasties tikai tad, ja dalībvalstu muitas iestādes īsteno šo regulu, un tādējādi tās rodas tikai importētājam, kurš ir informēts par muitas parāda apmēru. Ceturtkārt un katrā ziņā, prasītāja izmeklēšanas laikā faktiski neesot eksportējusi attiecīgo kategoriju ražojumus, bet esot rīkojusies vien kā to ražotāja, tādējādi tiekot izslēgtas jebkādas tiešas tiesiskās sekas.

- 41 Otrām kārtām, lai pierādītu īstenošanas pasākumu esamību, Komisija norāda, no vienas puses, ka nav nozīmes tam, vai šie pasākumi būtībā ir mehāniski, un, no otras puses, ka kopējās tirdzniecības politikas piemērošanas jomā īstenošanas pasākumu esamībai esot īpaša nozīme, jo apstrīdētās regulas sekas materializējas tikai ar šiem pasākumiem. Tā piebilst, ka fiziska vai juridiska persona tādējādi varot apstrīdēt pasākumu valsts tiesās.
- 42 Prasītāja apstrīd Komisijas argumentus.
- 43 Vispirms – visi argumenti, ko Komisija izvirzījusi attiecībā uz tieša skāruma neesamību, jo prasītāja rīkojoties tikai kā ražotāja, ir jānoraida saskaņā ar šā sprieduma 25. punktā izklāstītajiem apsvērumiem.
- 44 Turpinot – apstrīdētā regula tieši ietekmē prasītājas tiesisko stāvokli. Tajā ir noteiktas atbilstošās tiesību normas un nosacījumi, saskaņā ar kuriem prasītāja var eksportēt savus ražojumus uz Eiropas Savienību gan apjoma, gan cenu ziņā, jo šiem ražojumiem tagad ir piemērota kvotu sistēma un uz tiem vairs neattiecas preču brīva aprīte Eiropas Savienībā, kurai nav nepieciešama ne daudzumu piešķiršana, ne Komisijas atļauja. Saskaņā ar šādu kvotu sistēmu prasītājas tiesības izmantot beznodokļu kvotu ir atkarīgas no tā, vai Komisija piešķir šādu kvotu tās ražojumiem.
- 45 Visbeidzot – jāatgādina, ka, pirmkārt, nosacījumu par īstenošanas pasākumu neesamību nevajadzētu jaukt ar prasību, ka apstrīdētajam aktam ir tieši jāskar prasītāja (šajā nozīmē skat. rīkojumu, 2013. gada 4. decembris, *Forgital Italy/Padome*, T-438/10, nav publicēts, EU:T:2013:648, 54. punkts), un, otrkārt, analizējot prasītājas tiešo skārumu, tikai tas vien, ka pastāv īstenošanas pasākumi, nav pietiekami, lai novērstu šādu skārumu, jo attiecīgais tiesiskais kritērijs ir tas, ka nav nekādas rīcības brīvības attiecīgā akta adresātiem, kuri ir atbildīgi par tā ieviešanu (šajā nozīmē skat. rīkojumu, 2015. gada 14. janvāris, *SolarWorld u.c./Komisija*, T-507/13, EU:T:2015:23, 40. punkts).
- 46 Šajā lietā apstrīdētā regula neparedz dalībvalsts kompetentajām iestādēm rīcības brīvību saistībā ar aizsargpasākumu īstenošanu (pēc analogijas skat. spriedumus, 2020. gada 3. decembris, *Changmao Biochemical Engineering/Distillerie Bonollo u.c.*, C-461/18 P, EU:C:2020:979, 59. punkts, un 2014. gada 12. decembris, *Crown Equipment (Suzhou)* un *Crown Gabelstapler/Padome*, T-643/11, EU:T:2014:1076, 28. punkts (nav publicēts)), jo tiklīdz ir izsmeltas tarifa kvotas, kompetentajām iestādēm jāpiemēro papildu nodoklis 25 % (skat. 49.–54. pantu Komisijas Īstenošanas regulā (ES) 2015/2447 (2015. gada 24. novembris), ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, kas vajadzīgi, lai īstenotu konkrētus noteikumus Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 952/2013, ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (OV 2015, L 343, 558. lpp.), un apstrīdētās regulas 1. un 3. pantu).
- 47 Tāpēc ir jāsecina, ka apstrīdētā regula prasītāju skar tieši.

– *Individuāls skārums*

- 48 Tā kā nosacījumi par tiešu un individuālu skārumu ir kumulatīvi (spriedums, 2013. gada 3. oktobris, *Inuit Tapiriit Kanatami u.c./Parlaments un Padome*, C-583/11 P, EU:C:2013:625, 76. punkts), lai prasība būtu pieņemama, ir jāuzskata, ka apstrīdētā regula prasītāju skar arī individuāli.
- 49 Komisija apgalvo, ka prasītājas situācija neatbilst nosacījumiem par individuālu skārumu.

- 50 Pirmkārt, Komisija norāda, ka, pirmām kārtām, apstrīdētā regula esot vispārpiemērojams akts, kurā prasīts, lai īstenošanas pasākumi (ko veic dalībvalstu muitas iestādes) būtu spēkā, un tas skarot gandrīz neierobežotu personu skaitu (*erga omnes*), un ka, otrām kārtām, apstrīdētā regula vienlīdz attiecoties uz jebkuru personu Moldovā un jebkuru personu Savienībā, kas vēlas eksportēt vai importēt attiecīgo ražojumu no Moldovas vai caur to. Tāpēc Komisija uzskata, ka apstrīdētā regula rada sekas, pamatojoties uz objektīvi noteiktu situāciju, kurai nav individualizējošu pazīmju.
- 51 Otrkārt, Komisija norāda, ka apstrīdētā regula neesot hibrīda tādā nozīmē, ka tajā būtu ietverti individuāli lēmumi, kas personalizē prasītāju un tādējādi veido “grupu”. Komisija uzskata – lai gan esot atzīts, ka antidempinga un antisubsīdiiju regulas ir hibrīdas, tas esot darīts, pamatojoties uz šīm regulām raksturīgajām īpašībām (proti, individuāla un personiska antidempinga vai kompensācijas maksājuma likmes noteikšana katram tirgotājam vai ražotājam eksportētājam, pamatojoties tikai uz tā individuāliem datiem), kas savukārt nav regulām, ar kurām noteikti aizsargpasākumi, kuru mērķis ir aizsargāt Savienības tērauda tirgu pret importa pieaugumu.
- 52 Treškārt, Komisija apgalvo, ka apstrīdētā regula nekādā veidā “neizvēloties” grupu un ka šādu grupu “neizvēloties” arī dalībvalstu muitas iestādes, kas īsteno šo regulu. Tā norāda, ka tas, ka apstrīdētā regula attiecas uz noteiktu kategoriju vairāku valstu izcelsmes tērauda ražojumiem, nenozīmējot neko vairāk, kā vien objektīvi noteiktu normatīvo prasību noteikšanu šādu ražojumu importam Eiropas Savienībā. Tādējādi tas, vai šī regula vairāk vai mazāk precīzi nosaka to tirgus dalībnieku skaitu vai pat identitāti, uz kuriem attiecas šis akts, nemaina tā formu, proti, tas paliek vispārpiemērojams akts, nekādā gadījumā neindividualizējot šo “grupu”. Ikviens, kas ir gatavs un spēj eksportēt attiecīgo ražojumu no Moldovas, varot jebkurā brīdī pievienoties 13. un 16. ražojumu kategorijas eksportētāju un tirgotāju “grupai”, un to var darīt arī importētāji Eiropas Savienībā.
- 53 Komisija uzskata, ka šo vērtējumu apstiprina tas, ka nav iespējams daļēji atcelt šo aktu attiecībā uz indivīdu vai individualizētu personu kategoriju, jo aizsardzības pasākums darbojas, pamatojoties uz importu no visām valstīm, nevis atsevišķiem uzņēmumiem vai konkrētām valstīm.
- 54 Ceturtkārt, Komisija norāda – pat ja Moldovā būtu tā saucamā “grupa”, nekas neliecinot, ka prasītāja pārstāv visas šīs “grupas” intereses. Šajā sakarā Komisija apstrīd ne tikai to, ka prasītāja ir ražotāja eksportētāja, bet arī to, ka apstrīdētajā regulā, kā to apgalvo prasītāja, visas atsauces uz importu no Moldovas *de facto* ir atsauces uz prasītāju.
- 55 Piektkārt, Komisija apgalvo, ka aizsargpasākumu izmeklēšanai ir piemērojama judikatūra, saskaņā ar kuru tas, ka attiecīgā persona piedalās Savienības iestāžu vadītajā procedūrā, nenozīmē, ka uz to attiecas šīs procedūras rezultātā izrietošais pasākums. Tāpēc pat prasītājas “aktīva” piedalīšanās izmeklēšanā nenozīmējot, ka ar apstrīdēto regulu prasītāja tiek individualizēta. Tātad tikai dalībvalstu muitas iestāžu pieņemtais valsts īstenošanas pasākums individualizējot tirgus dalībnieku un ļaujot tam apstrīdēt attiecīgo pasākumu dalībvalstu tiesās.
- 56 Prasītāja apstrīd Komisijas argumentus.
- 57 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru LESD 263. panta ceturtnā daļa ļauj fiziskām un juridiskām personām celt prasību pret vispārpiemērojamu aktu, piemēram, regulu, tikai tad, ja tā ne tikai tieši skar šo personu, bet arī attiecas uz to dažu tās specifisko īpašību dēļ vai kādas faktiskas situācijas dēļ, kura to raksturo attiecībā pret jebkuru citu personu un tādēļ individuāli izceļ līdzīgi lēmuma adresātam (spriedumi, 2002. gada 25. jūlijs, *Unión de Pequeños Agricultores*/Komisija,

- C-50/00 P, EU:C:2002:462, 36. punkts, un 2003. gada 10. aprīlis, Komisija/*Nederlandse Antillen*, C-142/00 P, EU:C:2003:217, 65. punkts). Citiem vārdiem sakot, prasītājas apgalvotajiem pārkāpumiem ir jābūt tādiem, kas to individualizētu tāpat kā tiesību akta adresātu (šajā nozīmē skat. rīkojumu, 2019. gada 8. maijs, *Carvalho* u.c./Parlaments un Padome, T-330/18, nav publicēts, EU:T:2019:324, 48. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 58 Pirmām kārtām, ir jānoraida Komisijas iebildumi, kas pamatoti ar aizsargpasākumus reglamentējošās regulas būtību.
- 59 Vispirms tas, ka apstrīdētajai regulai jau pēc savas būtības ir *erga omnes* iedarbība, neizslēdz iespēju, ka šāds akts var ietvert pasākumus, kas individuāli piemērojami konkrētiem tirgus dalībniekiem (šajā nozīmē skat. rīkojumu, 2003. gada 30. aprīlis, *VVG International* u.c./Komisija, T-155/02, EU:T:2003:125, 40.–42. punkts). Līdz ar to, pat ja apstrīdētās regulas piemērošana notiek atbilstoši objektīvi noteiktai situācijai, prasītāja tomēr var atsaukties uz apstākļiem, kas to individualizē tādā pašā veidā kā akta adresātu.
- 60 Turpinot – tas, ka attiecībā uz regulu, ar ko īsteno aizsargpasākumus, apstākļi, kas ļāva atzīt antidempinga un antisubsīdiiju regulu hibrīdo būtību, proti, tirgus dalībnieki izmanto savus datus, kas pēc tam tiek individualizēti, neizslēdz iespēju, ka pastāv īpašas prasītājam raksturīgas pazīmes vai tāda faktiskā situācija, kas to atšķir no visām citām personām, un to individuāli izceļ tāpat kā adresātu.
- 61 Šajā ziņā ir jānoraida Komisijas arguments, ka piedalīšanās izmeklēšanā nenozīmē, ka pasākums individuāli skar iesaistīto uzņēmumu. Kaut arī tikai piedalīšanās pati par sevi nav pietiekams apstākļi, tai tomēr ir nozīme, izvērtējot individuālo skārums (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1996. gada 11. jūlijs, *Sinochem Heilongjiang*/Padome, T-161/94, EU:T:1996:101, 47. un 48. punkts). Šajā lietā, kā to atzīst Komisija, prasītāja bija vienīgais ražotājs Moldovā, ar kuru sadarboties izmeklēšanā, kuras rezultātā tika noteikti attiecīgie pasākumi.
- 62 Visbeidzot – ciktāl tas attiecas uz Komisijas apsvērumiem par īstenošanas pasākumu esamību (skat. šā sprieduma 55. punktu *in fine*), ir jānorāda, ka prasītājas individuālais skārums ir jāizvērtē, ņemot vērā šā sprieduma 57. punktā minētajā judikatūrā noteiktos kritērijus, un ka šāds izvērtējums neattiecas uz īstenošanas pasākumu esamību. Tātad šie apsvērumi ir neefektīvi.
- 63 Otrām kārtām, ciktāl runa ir par Komisijas veikto skaitļu analīzi, kuras rezultātā tā secināja, ka prasītāja nav vienīgā attiecīgo ražojumu eksportētāja Moldovā, pirmkārt, jāatzīmē – prasītāja uzsver, ka, izņemot 13. un 16. kategoriju, pārējo tērauda ražojumu kategoriju imports no Moldovas ir maznozīmīgs, un tas konkrēti nav apstrīdēts. Tādējādi, lai arī tas, ka prasītāja ir lielākā ražotāja, kas eksportē ražojumus, kuriem piemēroti aizsardzības pasākumi, neļauj nošķirt prasītāju individuāli (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2002. gada 17. janvāris, *Rica Foods*/Komisija, T-47/00, EU:T:2002:7, 39. punkts); šis fakts nav nebūtisks, jo tas ir viens no konkrētu situāciju veidojošiem elementiem, kas prasītāju saistībā ar attiecīgo pasākumu nošķir no visiem citiem tirgus dalībniekiem (pēc analogijas skat. spriedumu, 1991. gada 16. maijs, *Extramet Industrie* /Padome, C-358/89, EU:C:1991:214, 17. punkts).
- 64 Otrkārt, ciktāl runa ir par skaitļu analīzi, kas ļāva Komisijai uzskatīt, ka prasītāja nav vienīgā 13. un 16. kategorijas ražojumu eksportētāja Moldovā, Komisija tika aicināta tiesas sēdē paust savu viedokli gan par dokumentiem, ko prasītāja iesniedza rakstveida procedūras daļā, lai pierādītu pretējo, gan par paskaidrojumiem attiecībā uz iespējamām neatbilstībām, ko tā bija norādījusi.

Lai gan Komisija varēja izteikt iebildumus par šīs informācijas patiesumu, tā tomēr atzina, ka tā nav veikusi papildu pārbaudes. No tā ir jāsecina, ka Komisija nav iesniegusi pierādījumus, kas atspēkotu prasītājas šajā sakarā izvirzītos pierādījumus.

- 65 Trešām kārtām, ņemot vērā šā sprieduma 64. punktā izklāstītos apsvērumus par prasītājas situāciju, Komisijas apgalvojums, ka nav iespējams daļēji atcelt apstrīdēto regulu, ir jānoraida, jo šāda daļēja atcelšana ir iespējama, ciktāl tā attiecas uz tarifu kvotām, kas īpaši noteiktas attiecībā uz Moldovas izcelsmes ražojumu 13. un 16. kategoriju.
- 66 Ceturtām kārtām, ciktāl Komisija noraida slēgtas grupas pastāvēšanu, pamatojoties uz to, ka apstrīdētais akts skartu arī jebkuru Savienības teritorijā dibinātu faktisko vai potenciālo tādu Moldovas izcelsmes ražojumu importētāju, kuri ietilpst kategorijās, uz kurām attiecas aizsargpasākumi, ir nepieciešams identificēt pierādījumu kopumu, kas var individuāli nošķirt prasītāju attiecīgās judikatūras izpratnē (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1991. gada 16. maijs, *Extramet Industrie/Padome*, C-358/89, EU:C:1991:214, 17. punkts).
- 67 Šajā kontekstā ir jānorāda, pirmkārt, ka apstrīdētajā regulā ir paredzēta īpaša tarifa kvota katrai no divām ražojumu kategorijām, kas ietilpst prasītājas saimnieciskās darbības jomā, otrkārt, ka apstrīdētajā regulā ir noteiktas šīs tarifa kvotas katrai valstij un, konkrētāk, šīs kvotas ir piešķirtas Moldovai (skat. apstrīdētās regulas IV pielikumu), treškārt, ka Komisija nav pamatoti apstrīdējusi dokumentārus pierādījumus un skaitļus (kopā ar pamatojumiem attiecībā uz iebildumiem par šīs informācijas ticamību un konsekvenci), kurus prasītāja ir iesniegusi, lai pierādītu, ka tā ir vienīgā 13. un 16. kategorijas preču ražotāja eksportētāja Moldovā, ceturtkārt, ka prasītāja ir aktīvi piedalījusies aizsardzības izmeklēšanā un, piektkārt, ka apstrīdētajā regulā izmantotā informācija par Moldovu, lai gan to ir sniedzis *Eurostat*, ir tāda pati kā prasītājas sniegtā informācija, ciktāl tās kā vienīgās 13. un 16. kategorijas preču ražotājas eksportētājas statuss šajā valstī nav ticis pamatoti apstrīdēts.
- 68 Ņemot vērā iepriekš minēto, var uzskatīt, ka prasītāja, pirmkārt, ietilpst slēgtā grupā, otrkārt, ir identificējama apstrīdētajā regulā, treškārt, ir piedalījusies izmeklēšanā, gatavojoties aizsargpasākumu ieviešanai, un, ceturtkārt, ir vienīgā tirgus dalībniece, kuras komercdati izmantoti tarifu kvotu noteikšanai attiecībā uz Moldovu.
- 69 Tādējādi no lietas materiāliem, kas tika apspriesti tiesas sēdē, izriet, ka pastāv faktisko un juridisko elementu kopums, kas veido konkrētu situāciju, kura, ņemot vērā apstrīdēto regulu, atšķir prasītāju no visiem pārējiem tirgus dalībniekiem un tādējādi liecina par to, ka prasītāja ir individuāli skarta LESD 263. panta ceturtās daļas izpratnē.
- 70 Tāpēc, neizvērtējot citus prasītājas šajā kontekstā izvirzītos argumentus, ir jāatzīst, ka apstrīdētā regula skar prasītāju individuāli.
- 71 Tādējādi prasība ir jāatzīst par pieņemamu.

Par lietas būtību

- 72 Pamatojot savu prasību, prasītāja izvirza astoņus pamatus.
- 73 Vispirms tā apgalvo, ka Komisijas pieņemto lēmumu par nosacījumiem, kas izpildīti, lai piemērotu aizsargpasākumus saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2015/478 (2015. gada 11. marts) par kopīgiem importa noteikumiem (OV 2015, L 83, 16. lpp.; turpmāk tekstā –

“aizsargpasākumu pamatregula”) 16. pantu, likumība esot jāpārbauda, ņemot vērā 1994. gada Vispārējo vienošanos par tarifiem un tirdzniecību (VVT) un Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) Nolīgumu par aizsargpasākumiem, kā arī saistīto PTO judikatūru – vai vismaz pakārtoti –, ka šie nolīgumi un minētā judikatūra var būt noderīgi interpretācijas instrumenti, lai noteiktu nosacījumus un prasības, kas jāievēro, lai pamatotu aizsargpasākumu piemērošanu.

Ievada apsvērumi par pārbaudes tiesā apjomu

- 74 Jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas judikatūru kopējās tirdzniecības politikas jomā un it īpaši tirdzniecības aizsardzības pasākumu jomā Savienības iestādēm ir plaša novērtējuma brīvība pārbaudāmo ekonomisko, politisko un tiesisko situāciju sarežģītības dēļ (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2012. gada 19. jūlijs, *Padome/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group*, C-337/09 P, EU:C:2012:471, 106. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2017. gada 5. aprīlis, *Changshu City Standard Parts Factory* un *Ningbo Jinding Fastener*/Padome, C-376/15 P un C-377/15 P, EU:C:2017:269, 47. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 75 No tā izriet, ka šo iestāžu vērtējumu tiesa pārbauda vien tiktāl, lai pārliecinātos, vai ir ievēroti procesuālie noteikumi, vai ir pareizi norādīti apstākļi, kas ņemti vērā, veicot apstrīdēto izvēli, vai nav pieļauta acīmredzama kļūda šo apstākļu vērtējumā un vai nav pieļauta pilnvaru nepareiza izmantošana (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 5. aprīlis, *Changshu City Standard Parts Factory* un *Ningbo Jinding Fastener*/Padome, C-376/15 P un C-377/15 P, EU:C:2017:269, 47. punkts).

Par pirmo pamatu, ar kuru apgalvota acīmredzama kļūda vērtējumā un vienlīdzīgas attieksmes un diskriminācijas aizlieguma principu pārkāpumi

- 76 Ar pirmo pamatu prasītāja apgalvo, ka Islandes Republika, Lihtenšteinas Firstiste un Norvēģijas Karaliste kā Eiropas Ekonomikas zonas (EEZ) dalībvalstis (turpmāk tekstā – “attiecīgās EEZ dalībvalstis”) esot izslēgtas no apstrīdētās regulas piemērošanas jomas. Tā būtībā uzskata, ka Moldova atrodas salīdzināmā situācijā, ciktāl tas attiecas uz iemesliem, kas minēti, lai pamatotu šo izslēgšanu. Tādēļ Moldovai esot jāpiemēro tāds pats režīms.
- 77 Pirmkārt, tāpat kā ar EEZ līgumu, arī ar Asociācijas nolīgumu starp Eiropas Savienību un Eiropas Atomenerģijas kopienu un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Moldovas Republiku, no otras puses (OV 2014, L 260, 4. lpp.), esot izveidota cieša ekonomiskā integrāciju starp Eiropas Savienību un Moldovu, it īpaši attiecībā uz preču tirdzniecību, tostarp uz ražojumiem, uz kuriem attiecas apstrīdētā regula.
- 78 Otrkārt, Moldovas rūpniecība neesot paplašinājusies vai sadrumstalojusies, kas varētu būtiski ietekmēt importa apjomu Eiropas Savienībā, jo prasītāja ir vienīgā attiecīgā ražojuma ražotāja eksportētāja Moldovā.
- 79 Treškārt, kopējā importa Eiropas Savienībā Moldovas daļa esot mazāka nekā attiecīgajām EEZ dalībvalstīm.
- 80 Tādējādi attiecīgās EEZ dalībvalstis un Moldova atrodas salīdzināmā situācijā, ņemot vērā ciešo ekonomisko integrāciju ar Savienības tirgu, kopējos importa rādītājus un zemo novirzes risku tirdzniecības plūsmās. Tomēr tām ir piemērots atšķirīgs režīms bez jebkāda objektīva pamatojuma.

- 81 Šajā ziņā prasītāja piebilst, pirmkārt, ka, ņemot vērā PTO Nolīguma par aizsargpasākumiem 2. panta 2. punktu, aizsargpasākumu pamatregulas 15. panta 5. punkts esot jāinterpretē tādējādi, ka tajā ir prasīts piemērot diskriminācijas aizlieguma principu aizsardzības izmeklēšanā. Otrkārt, tā norāda, ka neesot pierādījumu, kas pamatotu secinājumu, ka attiecīgo EEZ dalībvalstu tērauda tirgi ir ciešāk integrēti Savienības tirgū nekā Moldovas tirgus.
- 82 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.
- 83 Vispirms ir jānorāda, ka prasītājas pirmais pamats ir balstīts uz pieņēmumu, ka pastāv princips, saskaņā ar kuru Komisijai dažādas trešās valstis aizsargpasākumu piemērošanas ziņā ir jāaplūko vienādi. Prasītāja uzskata, ka šāds princips izriet no aizsargpasākumu pamatregulas 15. panta 5. punkta, skatot to PTO Nolīguma par aizsargpasākumiem 2. panta 2. punkta gaismā, jo pēdējā minētā norma atspoguļo 1994. gada VVTT 1. panta 1. punktā noteikto vislielākās labvēlības principu. Tādējādi prasītāja uzskata, ka aizsargpasākumi ir jāsteno atbilstoši diskriminācijas aizlieguma principam.
- 84 Ņemot vērā prasītājas atbildi uz tiesas sēdē uzdoto jautājumu, kas uzdots, lai konkretizētu pirmā pamata saturu, ir acīmredzami, ka, lai noraidītu šo pamatu, faktiski nav vajadzības lemt par vislielākā labvēlības režīma klauzulas pārkāpumu, kā to apgalvo prasītāja. Tomēr ir jāpārbauda, vai Komisija, piemērojot atšķirīgu režīmu Moldovai salīdzinājumā ar attiecīgajām EEZ dalībvalstīm, nav pārkāpusi diskriminācijas aizlieguma principu, kas ir Savienības tiesību pamatprincips.
- 85 Šajā ziņā no rakstveida procesuālajiem dokumentiem izriet, ka lietas dalībnieki nav vienlīdzīgā situācijā attiecībā uz situāciju salīdzināmības novērtējumu.
- 86 Prasītājas analīze sastāv no Moldovas situācijas pārbaudes, ņemot vērā pagaidu regulā minētos kritērijus, kas piemērojami, lai attiecīgās EEZ dalībvalstis izslēgtu no šo pasākumu piemērošanas jomas. Tādējādi tā uzskata, ka attiecīgās EEZ dalībvalstis un Moldova ir salīdzināmā situācijā, ņemot vērā ciešo ekonomisko integrāciju ar Savienības tirgu, kopējos importa rādītājus un zemo novirzes risku tirdzniecības plūsmās.
- 87 Tomēr, veicot salīdzinājumu, pamatojoties tikai uz šiem kritērijiem, prasītāja nav ņēmusi vērā faktu, ka Komisijas pagaidu regulā izmantotā pieeja vispirms ir balstīta uz pieņēmumu, ka runa ir par attiecīgajām EEZ dalībvalstīm. Pagaidu regulas 80. apsvērumā ir skaidri norādīts, ka “EEZ līguma [...] rezultātā Savienība ir izveidojusi ciešu ekonomisko integrāciju ar EEZ valstu tirgiem”. Tas patiešām attiecas uz “tirgiem” un neaprobežojas tikai ar tērauda tirgu. Līdz ar to nav pareizi interpretēt Komisijas argumentāciju, kas ir pamatā attiecīgo EEZ dalībvalstu izslēgšanai, ignorējot kontekstu, kas izriet no attiecīgā līguma. Atsaucoties uz pagaidu regulas 80. apsvērumu, apstrīdētajā regulā ir apstiprināta šī interpretācija, tās 193. apsvērumā atgādinot, ka tostarp EEZ dalībvalstu tirgu ciešā integrācija pamato šo izslēgšanu.
- 88 Šis vērtējums turklāt ir apstiprināts attiecībā uz apstrīdētās regulas *in fine* 193. apsvērumā ietverto pieeju attiecībā uz Botsvānu, Kamerūnu, Fidži, Ganu, Kotdivuāru, Lesoto, Mozambiku, Namībiju, Dienvidāfriku un Svātini. Arī šīs valstis tika izslēgtas no apstrīdētās regulas piemērošanas jomas, “lai ievērotu divpusējās saistības”. Tomēr jebkura trešā valsts, kas ir uzņēmusies divpusējas “saistības” ar Savienību, tikai šā iemesla dēļ vien nav izslēgta no minētās regulas piemērošanas jomas.

- 89 Tādējādi – tā kā, veicot situāciju salīdzināšanu, ir jāņem vērā Eiropas Savienības un attiecīgās trešās valsts attiecību konteksts, Komisijai nevar pārvest, ka tā uzskatīja, ka Moldovas situācija nav salīdzināma ar attiecīgo EEZ dalībvalstu situāciju.
- 90 Faktiski nav acīmredzamas kļūdas vērtējumā, konstatējot, ka EEZ līgums, kas liecina, ka pastāv ilgstošas attiecības, kuru rezultātā ir izveidojusies dziļa un pastāvīga tirgu integrācija un kuru mērķis ir radīt – cik vien plaši iespējams – preču, personu, pakalpojumu un kapitāla brīvu apriti, lai paplašināti attiecinātu Savienības teritorijā īstenoto iekšējo tirgu uz attiecīgajām EEZ dalībvalstīm (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 24. novembris, *SECIL*, C-464/14, EU:C:2016:896, 125. punkts un tajā minētā judikatūra), un Asociācijas nolīgums starp Eiropas Savienību un Eiropas Atomenerģijas kopienu un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Moldovas Republiku, no otras puses, ar kuru tika izveidota padziļināta un visaptveroša brīvās tirdzniecības zona, bet kurš stājās spēkā tikai 2016. gada jūlijā, atšķiras attiecīgās darbības jomas, mērķu un institucionālo mehānismu ziņā.
- 91 Ņemot vērā iepriekš minēto, pirmais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Par otro pamatu, ar kuru apgalvots aizsargpasākumu pamatregulas 18. panta pārkāpums

- 92 Ar otro pamatu prasītāja būtībā apgalvo, ka Komisija esot pārkāpusi aizsargpasākumu pamatregulas 18. pantu tāpēc, ka no aizsargpasākumu piemērošanas jomas neesot izslēgusi Moldovas (kā jaunattīstības valsts) izcelsmes importu.
- 93 Prasītāja uzskata – lai gan Komisija esot noteikusi, ka attiecīgais vērtētais ražojums sastāv no 26 ražojumu kategorijām – kopā ņemtām –, robežvērtību analīze, kas izraisa jaunattīstības valstu izslēgšanu, tika veikta katrai ražojumu kategorijai atsevišķi, pretēji aizsargpasākumu pamatregulas 18. panta prasībām. Prasītāja apgalvo, ka šī tiesību norma nepiešķirot Komisijai nekādu rīcības brīvību un ka tādējādi tā nevarot brīvi izvēlēties datu kopu, kas vislabāk atbilst tās interesēm. Šajā sakarā prasītāja norāda, ka pretēji Komisijas apgalvojumiem tā nekad neesot reāli analizējusi kādu konkrētu ražojuma kategoriju, jo ir veikusi šādu analīzi tikai ilustratīvos nolūkos, nevis pamatoti un atbilstoši pārbaudījusi importa un kaitējuma tendences attiecībā uz katru no 26 ražojuma kategorijām.
- 94 Prasītāja piebilst, ka tas, kā tā interpretē aizsargpasākumu pamatregulas 18. pantu, atbilstot PTO Apelācijas institūcijas noteiktajai prasībai ievērot paralēlismu starp aizsardzības izmeklēšanas piemērošanas jomu un aizsargpasākuma piemērošanas jomu. Šajā lietā prasītāja norāda – tā kā izmeklēšana attiecās uz visām 26 ražojumu kategorijām kopā, aizsargpasākumu piemērošanas jomai esot jāattiecas uz visām 26 ražojumu kategorijām kopā. Tā kā šo pasākumu nepiemērošana jaunattīstības valstīm esot aizsargpasākumu piemērošanas jomas sastāvdaļa, arī izslēgšana esot jāpamato ar izmeklēšanas piemērošanas jomu, proti, ar 26 ražojumu kategorijām kopā.
- 95 Prasītāja secina – ja likumīgi piemērotu aizsargpasākumu pamatregulas 18. pantu, Moldovas Republikai netiktu piemēroti galīgie aizsargpasākumi, kas tika ieviesti ar apstridēto regulu attiecībā uz visām ražojumu kategorijām.
- 96 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.
- 97 Vispirms jānorāda, ka no aizsargpasākumu pamatregulas V nodaļas vispārējās struktūras izriet, ka aizsargpasākumi ir jāpiemēro samērīgi un izņēmuma kārtā.

- 98 Aizsargpasākumu pamatregulas 18. pants attiecas uz šo pasākumu piemērošanu. Tajā noteikts:
- “Nekādus aizsargpasākumus nedrīkst piemērot ražojumiem, kuru izcelsme ir jaunattīstības valstī, kas ir PTO dalībvalsts, ja šīs valsts daļa no attiecīgo ražojumu importa Savienībā nepārsniedz 3 %, ar noteikumu, ka tās jaunattīstības valstis, kuras ir PTO dalībvalstis un kuru importa daļa nepārsniedz 3 %, kopā ieved līdz 9 % visu attiecīgo Savienībā importēto ražojumu.”
- 99 Šajā lietā, lai gan, pārbaudot būtiskās prasības aizsargpasākumu piemērošanai, Komisija definēja, ka “attiecīgais ražojums” ir visas 26 ražojumu kategorijas kopā, tā veica detalizētāku analīzi šo pasākumu piemērošanas kontekstā.
- 100 Tādējādi saskaņā ar šā sprieduma 97. punktā atgādināto prasību Komisija pārbaudīja piemērotākos pasākumus, pamatojoties uz aizsargpasākumu pamatregulas 16. pantu, kā rezultātā tā analizēja katru ražojumu kategoriju, lai noteiktu tarifu kvotas (šajā sakarā skat. apstrīdētās regulas III.2 pielikumu, skatot to kopā ar minētās regulas 191. apsvērumu). Šajā kontekstā, kā norādīts apstrīdētās regulas 190. un 191. apsvērumā, Komisija ņēma vērā aizsargpasākumu pamatregulas 18. pantā minēto 3 % robežvērtību. Tādā veidā tā izvairījās no tā, ka importam, kura izcelsme ir jaunattīstības valstis, kas ir PTO dalībvalstis, tiktu piemēroti aizsargpasākumi attiecībā uz visām ražojumu kategorijām, lai gan patiesībā šis imports attiecas tikai uz nedaudzām kategorijām. Šāda pieeja tādējādi ļauj sasniegt rezultātu, kas ir samērīgs sasniedzamajiem mērķiem, atšķirībā no tā, ko citādi radītu prasītājas atbalstītā aizsargpasākumu pamatregulas 18. panta interpretācija.
- 101 Turklāt, pat ja būtu jāņem vērā prasītājas apgalvojumi par to, ka Komisija ir pārkāpusi pienākumu par paralēlismu starp aizsardzības izmeklēšanas jomu un aizsargpasākuma piemērošanas jomu, šie apgalvojumi būtu nepamatoti.
- 102 Lai izpildītu šādu pienākumu, ir nepieciešams, lai lēmums par aizsargpasākumu piemērošanu būtu pamatots ar pilnīgu atbilstību “attiecīgajam ražojumam”. Šajā lietā Komisija patiešām rīkojās šādā veidā, jo materiālo kritēriju pārbaude tika veikta attiecībā uz 26 ražojumu kategorijām kopā, ko prasītāja neapstrīd.
- 103 Tas, ka ir piemērota aizsargpasākumu pamatregulas 18. pantā norādītā robežvērtība, pamatojoties uz katru ražojumu kategoriju atsevišķi, tādējādi parāda elastību, kas atzīta PTO judikatūrā par PTO Nolīguma par aizsargpasākumiem 9. panta piemērošanu, ko minējusi Komisija savos rakstveida procesuālajos dokumentos, un konkrētāk – atzinumā, ko PTO ekspertu grupa sniegusi savā ziņojumā *Dominican Republic – Safeguard Measures on Imports of Polypropylene Bags and Tubular Fabric* (WT/DS 415, 416, 417, 418/R, 2012. gada 21. janvāris, 7.367.–7.391. punkts) saistībā ar šajā ziņā attiecīgajiem elementiem, kas ietverti PTO apelācijas institūcijas ziņojumā Amerikas Savienotās valstis – Galīgie aizsardzības pasākumi attiecībā uz apļveidā metinātu oglekļa kvalitātes tērauda cauruļvadu importu no Korejas (WT/DS 202/AB/R, 2002. gada 15. februāris, 181. punkts).
- 104 Tāpēc prasītājas norādītie apstākļi neļauj secināt, ka Komisija būtu pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, šajā lietā piemērojot aizsargpasākumu pamatregulas 18. pantu. Tādējādi otrais pamats ir jānoraida.

Par trešo pamatu, ar kuru apgalvots labas pārvaldības principa un tiesiskās palāvības principa pārkāpums, acīmredzama kļūdu vērtējumā un aizsargpasākumu pamatregulas 16. panta pārkāpums

105 Prasītāja apgalvo, ka Komisija esot pieļāvusi kļūdu, jo neesot pārbaudījusi, vai aizsargpasākumu piemērošanas nosacījumi ir izpildīti attiecībā uz katru ražojumu kategoriju atsevišķi. Prasītājas izvirzītais trešais pamats ir iedalīts trīs daļās.

– Par trešā pamata pirmo daļu, ar kuru apgalvots, ka Komisija esot pārkāpusi tiesiskās palāvības principu, veicot vienotu novērtējumu attiecībā uz 26 ražojumu kategorijām

106 Prasītāja apgalvo, ka paziņojumā par aizsardzības izmeklēšanas sākšanu izmeklēšanas joma esot definēta, atsaucoties uz “ražojumiem” daudzskaitlī, un ka Komisija paziņojusi, ka tā vēlas veikt analīzi, pamatojoties uz katras ražojumu kategorijas atsevišķu pārbaudi. Šajā sakarā tā apstrīd Komisijas apgalvojumus par to, ka šajā paziņojumā ir daudz skaidru un nepārprotamu norāžu par nodomu izmeklējamās ražojumu kategorijas uzskatīt par vienu ražojumu grupu. Tādējādi prasītāja uzskata, ka Komisija, neveicot atsevišķu pārbaudi, esot pārkāpusi tiesiskās palāvības principu.

107 Turklāt prasītāja piebilst, ka paziņojumā par izmeklēšanas sākšanu radītā tiesiskā palāvība esot saglabāta un apstiprināta divos turpmākajos dokumentos. Tādējādi tā norāda, ka līdz pat brīdim, kad tika pieņemti pagaidu pasākumi, ieinteresētās personas esot saņēmušas precīzu, beznosacījumu un saskaņotu informāciju, saskaņā ar kuru analīze tikšot veikta attiecībā uz katru preču kategoriju atsevišķi, kas tām radīja tiesisko palāvību.

108 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.

109 Pirmkārt, jāatgādina – no apstrīdētās regulas skaidri izriet, ka Komisija ir veikusi visu 26 ražojumu kategoriju pārbaudi kopā, ko papildināja detalizētāka analīze noteiktu ražojumu kategoriju līmenī (skat. šā sprieduma 99. punktu).

110 Otrkārt, šī pieeja ir atspoguļota paziņojuma par aizsardzības izmeklēšanas sākšanu 2. punktā izmantotajā formulējumā. Pēc tam, kad Komisija vairākkārt bija norādījusi, ka tās analīze ir balstīta uz “attiecīgo ražojumu kopējo importu”, 2. punkta otrās daļas beigās tā norāda, ka “izmeklēšanā tiks izskatīta attiecīgo ražojumu, kā arī katras atsevišķas ražojumu kategorijas situācija”. Šo formulējumu var saprast tikai tādā nozīmē, ka “attiecīgo ražojumu situācija” norāda uz visaptverošu analīzi.

111 Tāpēc prasītājas apgalvojumi ir faktiski kļūdaini.

112 Tātad, pat pieņemot, ka saistībā ar paziņojumu par aizsardzības izmeklēšanas sākšanu bija piemērojams tiesiskās palāvības princips, attiecīgais paziņojums šajā lietā nevienā brīdī nevarēja radīt šādu palāvību attiecībā uz atsevišķas un individuālas analīzes metodes piemērošanu ražojumiem, par kuriem veic aizsardzības izmeklēšanu.

113 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jākonstatē, ka trešā pamata pirmā daļa nav pamatota.

– Par trešā pamata otro daļu, kurā apgalvots, ka Komisija esot pārkāpusi labas pārvaldības principu, pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pārkāpusi aizsargpasākumu pamatregulas 16. pantu, definējot attiecīgo ražojumu kā vienu grupu attiecībā uz 26 ražojumu kategorijām

- 114 Prasītāja apgalvo, ka tas, ka Komisija veica pārbaudi attiecībā uz visām 26 ražojumu kategorijām kopā, pirmām kārtām, esot nepamatoti, jo šie ražojumi nav savstarpēji saistīti, un, otrām kārtām, izkropļojot secinājumus par importa pieaugumu, nopietna kaitējuma draudiem un cēloņsakarību, jo ne vienmēr katrā kategorijā ir izpildīti nosacījumi aizsargpasākumu piemērošanai.
- 115 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.
- 116 Pirmkārt, attiecībā uz aplūkoto ražojumu savstarpējo saistību prasītāja būtībā vispirms apgalvo, ka, izņemot divas ražojumu kategorijas, kuras var izmantot kā izejvielas, tērauda ražojumu kategorijas lielākoties nevarot izmantot ražošanā; turpinot – ka šie ražojumi neesot savstarpēji aizvietojami no komerciālā viedokļa un neatbilst vienādām patērētāju prasībām; un visbeidzot – tā kā dažādu kategoriju tērauda ražojumi netiek ražoti ar vienādām iekārtām, ieguldījumu apjoms, kas nepieciešams, lai nodrošinātu, ka to ražojumu imports, uz kuriem neattiecas aizsargpasākumi, aizstāj to ražojumu importu, uz kuriem attiecas šādi pasākumi, padarot risku, ka tas varētu notikt, ne pārāk ticamu. Prasītāja uzskata – tā kā, pretēji Komisijas apgalvotajam, Komisija neesot ņēmusi vērā šos apstākļus, tā esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pārkāpusi labas pārvaldības principu.
- 117 Šajā kontekstā ir jāatzīmē, ka pagaidu regulas 15. apsvērumā Komisija norādīja, ka daudzi ražotāji Savienībā ražojot lielāko daļu ražojumu kategoriju, tādējādi pierādot, ka tērauda ražotāji spēj pielāgot savu ražošanu dažādiem ražojumu kategorijas veidiem.
- 118 Šajā sakarā prasītāja aprobežojas ar atbildi, ka, lai gan ražotāji Savienībā var ražot vairāk nekā vienu ražojumu kategoriju, tas nenozīmē, ka ražošanas ķēdes var viegli pārtraukt un pārvirzīt. Tomēr prasītāja nav iesniegusi nekādus pirmšķietamus pierādījumus, lai pamatotu savu apgalvojumu, kas ļautu izslēgt ražojumu kategoriju savstarpējo saistību.
- 119 Otrkārt, par to, ka Komisijas veiktās apkopotās analīzes rezultātā tika izdarīti kļūdaini secinājumi par nosacījumiem, kas jāizpilda saskaņā ar aizsargpasākumu pamatregulas 16. pantu, prasītāja izvirza argumentu, ka šīs pieejas rezultātā i) importa tendenču svārstības izlīdzinās, jo, lai gan dažu ražojumu kategoriju imports varētu samazināties, šis samazinājums tiktu kompensēts ar lielāku pieaugumu citās kategorijās, un ii) nevar apstiprināt, ka attiecīgā ražojuma imports faktiski rada vai draud radīt nopietnu kaitējumu Savienības ražošanas nozarei, ņemot vērā to, ka importam vienā tirgū var nebūt tādas pašas ietekmes kā importam citā tirgū. Šajā sakarā prasītāja apstrīd Komisijas apgalvojumu, ka šis arguments ir balstīts uz kļūdainu pieņēmumu, jo Komisija ir izvērtējusi ražojumu kategorijas arī atsevišķi.
- 120 Tomēr, kā norādīts šā sprieduma 117. un 118. punktā, nevar izslēgt ražojumu kategoriju savstarpējo saistību. Ņemot vērā šo savstarpējo saistību, Komisijai nevar pārnest, ka tā importa pieauguma sekas ir izvērtējusi kopumā un ir konstatējusi, ka pastāv nopietna kaitējuma draudi, ņemot vērā visas ražojumu kategorijas.
- 121 Tātad prasītāja nav iesniegusi pietiekamus pierādījumus, lai pierādītu acīmredzamu kļūdu vērtējumā attiecībā uz šo Komisijas analīzes aspektu.
- 122 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jākonstatē, ka trešā pamata otrā daļa nav pamatota.

– Par trešā pamata trešo daļu, ar kuru apgalvota acīmredzama kļūda vērtējumā un aizsargpasākumu pamatregulas 16. panta pārkāpums, norādot, ka visu 26 ražojumu kategoriju kopējā analīze pamatota ar atsevišķu analīzi, kas veikta trim dažādām ražojumu saimēm

- 123 Prasītāja uzskata, ka pretēji Komisijas apgalvojumiem importa un kaitējuma tendenču analīze trīs ražojumu saimju (proti, plakanie velmējumi, garie ražojumi un cauruļvadi) līmenī sniedzot atšķirīgu rezultātu, tāpēc Komisijai būtu vajadzējis rūpīgāk pārbaudīt, vai aizsargpasākumi attiecībā uz šīm ražojumu kategorijām bija pamatoti.
- 124 Tāpēc, apgalvojot, ka 26 ražojumu kategoriju līmenī veiktā apkopotā analīze pamatota ar atsevišķu trīs dažādu ražojumu saimju analīzi, Komisija esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, kas uzskatāma par aizsargpasākumu pamatregulas 16. panta pārkāpumu.
- 125 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.
- 126 Pirmkārt, attiecībā uz importa pieauguma analīzi, ciktāl prasītāja savus argumentus galvenokārt izvirza saistībā ar savu ceturto pamatu, ir sniegta atsauce uz šā sprieduma 140. un 144. punktu.
- 127 Otrkārt, ciktāl tas attiecas uz Savienības ražošanas nozarei nodarītā kaitējuma analīzi, prasītāja iesniedz skaitļus, no kuriem izriet, ka i) attiecībā uz plakanām velmējumiem un gariem ražojumiem tirgus daļas ir samazinājušās un rentabilitāte ir palielinājusies un ii) cauruļvadu tirgus daļa ir saglabājusies stabila, lai gan rentabilitāte samazinājusies. Šie skaitļi atbilst konstatējumiem, ko Komisija izklāstījusi apstrīdētās regulas 77. un 84. apsvērumā, analizējot katru no šīm trim ražojumu saimēm.
- 128 Šīs tendences, šķiet, saskan ar tendencēm, kādas novērotas apkopotās analīzes kontekstā un izklāstītas apstrīdētās regulas 68. un 72. apsvērumā.
- 129 Elementi, uz kuriem balstās prasītājas argumenti, piemēram, plakano velmējumu rentabilitātes uzlabošanās, neapšaubta analīze kopumā, jo nedrīkst aizmirst, ka apstrīdētās regulas 90. apsvērumā Komisija ir konstatējusi, ka, neraugoties uz pagaidu uzlabojumiem, Savienības ražošanas nozare joprojām atrodas nestabilā stāvoklī un to apdraud nopietns kaitējums, ja turpinātos importa apjoma pieauguma tendence kopā ar cenu kritumu un rentabilitātes samazināšanos zem ilgtspējīga līmeņa.
- 130 Tādējādi attiecībā uz būtiska kaitējuma draudiem atlasītie dati, pamatojoties uz kuriem prasītāja secina, ka trim ražojumu saimēm ir atšķirīgas tendences, neļauj pierādīt, ka pastāvētu acīmredzama kļūda vērtējumā attiecībā uz apstrīdētās regulas 87. apsvērumā sniegto Komisijas konstatējumu, ka veiktā analīze liecina, ka Savienības ražošanas nozare – gan globāli, gan saistībā ar katru no trim ražojumu saimēm – līdz 2016. gadam bija nonākusi grūtā ekonomiskā stāvoklī un 2017. gadā atguvās tikai daļēji.
- 131 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jāuzskata, ka trešā pamata trešā daļa ir nepamatota, ņemot vērā to, ka pēc būtības tiks izvērtēta prasītājas importa pieauguma analīze, ko tā iesniedza saistībā ar ceturto pamatu.

Par ceturto pamatu, ar kuru apgalvota acīmredzama kļūda vērtējumā, rūpības pienākuma pārkāpums un aizsargpasākumu pamatregulas 9. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 16. panta pārkāpums

- 132 Prasītāja apgalvo, ka apstrīdētajā regulā neesot norādīts, ka būtu noticis pēkšņs, straujš un ievērojams attiecīgā ražojuma importa pieaugums, kā tas prasīts aizsargpasākumu pamatregulas 9. panta 1. punkta a) apakšpunktā un 16. pantā.
- 133 Pirmkārt, ņemot vērā globālo analīzi, ko Komisija veikusi apstrīdētajā regulā, prasītāja uzskata, ka pēkšņs, straujš vai ievērojams importa pieaugums, uz kuru varētu atsaukties, esot noticis vienīgi no 2013. gada līdz 2016. gadam, proti, trīs gadus pirms minētās regulas pieņemšanas. Līdz ar to Komisijas konstatētais importa pieaugums neesot pietiekami nesens, lai pamatotu aizsargpasākumu piemērošanu. Tiek apgalvots, ka šis “nesenuma” novērtējums atbilst PTO judikatūrai. Šajā sakarā prasītāja norāda, ka no minētās judikatūras arī izrietot – pirmām kārtām, lai pamatotu aizsargpasākumu piemērošanu, nepietiek ar to, ka imports ir pieaudzis noteiktā laika posmā pagātnē un ka tas ir saglabājies stabils, un, otrām kārtām, ka pēkšņais un nesensais importa pieaugums ir jāpamato ar jaunākā perioda tendenču analīzi, kas nav redzams no kvalitatīvās importa tendenču analīzes šajā lietā.
- 134 Tātad Komisija esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pārkāpusi aizsargpasākumu pamatregulas 9. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 16. pantu, uzskatot, ka attiecīgā ražojuma importa pieaugums Eiropas Savienībā pamato aizsargpasākumu piemērošanu.
- 135 Turklāt prasītāja piebilst, ka Komisijas ierosinātā interpretācija padarot bezjēdzīgu prasību, ka importa pieaugumam jābūt nesenam un pēkšņam, un ir pretrunā aizsargpasākumu mērķim, kā tas it īpaši saprasts PTO judikatūrā.
- 136 Otrkārt, ņemot vērā apstrīdētajā regulā Komisijas veikto analīzi, kas balstīta uz trim ražojumu saimēm, prasītāja uzskata, ka šīm trim saimēm laikposmā no 2017. gada 1. jūlija līdz 2018. gada 30. jūnijam, kas dēvēts par “jaunāko periodu” (turpmāk tekstā – “JP”), esot bijušas ļoti atšķirīgas tendences. Līdz ar to prasītāja norāda – tā kā analīze pa ražojumu saimēm uzrādīja atšķirīgas tendences, tā neapstiprinot globālo analīzi.
- 137 Atsaucoties uz PTO judikatūru, kurā uzsvērta starpposma tendenču nozīme, lai secinātu, ka imports ir palielinājies PTO Nolīguma par aizsargpasākumiem 2. panta 1. punkta izpratnē, prasītāja apgalvo, ka gadījumā, ja konstatēts, ka dažādām ražojumu kategorijām, kas veido vienu attiecīgo ražojumu, ir atšķirīgas tendences, neesot pamata secinājumam, ka attiecīgā atsevišķā ražojuma imports ir palielinājies un ka aizsargpasākumi ir juridiski pamatoti. Šajā kontekstā, ņemot vērā šīs lietas specifiku, prasītāja apstrīd Komisijas apgalvojumu, ka PTO judikatūra ir pretrunā prasītājas nostājai, atbilstību.
- 138 Ņemot vērā iepriekš minēto, prasītāja uzskata – tā kā Komisija nav izdarījusi attiecīgus secinājumus no analīzes, kas veikta pa produktu saimēm, tā esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pārkāpusi arī rūpības pienākumu, jo neesot rūpīgi noteikusi un pārskatījusi visus tās rīcībā esošos būtiskos faktiskos un juridiskos elementus.
- 139 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.

- 140 Pirmkārt, ir jāpārbauda prasītājas apgalvojumi par kļūdām, ko Komisija esot pieļāvusi, veicot analīzi, no kurām galvenā ir tā, ka globālā analīze nesaskan ar analīzi, kas veikta, pamatojoties uz trim ražojumu saimēm.
- 141 No vienas puses, ņemot vērā apstrīdētās regulas 32. un 33. apsvērumu, no globālās analīzes izriet, ka imports absolūtā izteiksmē palielinājās par 71 % un ka tirgus daļa relatīvā izteiksmē pieauga no 12,7 % līdz 18,8 %. Vislielākais pieaugums notika laikposmā no 2013. gada līdz 2016. gadam. Pēc tam imports turpināja pieaugt lēnāka tempā, līdz atkal palielinājās JP laikā.
- 142 No otras puses, ņemot vērā apstrīdētās regulas 34. un 35. apsvērumu, no analīzes pēc ražojumu saimēm izriet, ka visas trīs ražojumu saimes (plakanie velmējumi, garie ražojumi un caurules) no 2013. gada līdz JP absolūtā izteiksmē palielinājās attiecīgi par 64 %, 97 % un 60 %. Tajā pašā laikposmā palielinājās arī importa apjoms relatīvā izteiksmē, tirgus daļām attiecīgi palielinoties no 14,2 % līdz 20,9 %, no 8,6 % līdz 14 % un no 20,4 % līdz 25,7 %.
- 143 Ņemot vērā iepriekš minēto, var secināt – vispirmām kārtām –, ka ar abām analīzes metodēm ir iegūti līdzīgi rezultāti, – turpinot – ka Komisija patiešām ir veikusi gan galējo, gan starpposma tendenču analīzi un – visbeidzot – ka importa tendences JP laikā patiešām tika ņemtas vērā.
- 144 Šajā kontekstā ir jānorāda, ka prasītājas argumentācija sniegta, pamatojoties uz daļēju analīzi, kurā izvērtēti dati par pārāk ierobežotu laikposmu, lai tie būtu nozīmīgi. Piemēram, prasītāja apgalvo, ka plakano velmējumu imports laikā no 2017. gada līdz JP samazinājās. Tomēr, lai gan apjoms faktiski samazinājās no 20 299 000 tonnām līdz 20 202 000 tonnām (samazinājums par 97 000 tonnām), tirgus daļa tomēr palika nemainīga (20,9 %) un – pats galvenais – apjoms saglabājās ļoti augstā līmenī salīdzinājumā ar laikposmu no 2013. gada līdz 2015. gadam (+1 811 000 tonnas salīdzinājumā ar 2015. gadu).
- 145 Otrkārt, ir jāpārbauda prasītājas apgalvojumi, ka netika izpildīti importa pieaugumam piemērojamie kritēriji, kuriem jābūt izpildītiem, lai pamatotu aizsargpasākumu ieviešanu.
- 146 Šajā ziņā, kā norāda prasītāja, aizsargpasākumu pamatregulas 16. pantā lietots formulējums “tik ļoti palielinātā daudzumā”, un minētās regulas 9. panta 1. punkta a) apakšpunktā ir runa par “nopietnu” palielinājumu. PTO Apelācijas institūcija 1999. gada 14. decembra ziņojumā *Argentina – Safeguard Measures on Imports of Footwear [Argentina – Footwear (EC)]* norādīja, ka ir nepieciešams, lai “importa palielinājums [būtu] bijis pietiekami nesens, pietiekami pēkšņs, pietiekami straujš un pietiekami būtisks gan kvantitatīvi, gan kvalitatīvi, lai radītu vai draudētu radīt nopietnu kaitējumu”. Apstrīdētās regulas 39. un 47. apsvērumā Komisija, pamatojoties it īpaši uz minēto judikatūru, apstiprināja, ka attiecīgā importa pieaugums atbilst šiem nosacījumiem.
- 147 Pietiek norādīt – no iepriekš minētā izriet, ka Komisijai ir zināma rīcības brīvība, vērtējot importa pieauguma “nesenumu”, jo tai nav jāievēro precīzs laika grafiks attiecīgā importa pieauguma identificēšanai, un ka, pārbaudot šā importa pieaugumu gan kvantitatīvā, gan kvalitatīvā līmenī, ir konstatēts, ka tas ir bijis pietiekami pēkšņs, straujš un nesens, lai radītu vai draudētu radīt nopietnu kaitējumu.
- 148 Šajā lietā, ņemot vērā attiecīgā importa tendences (skat. šā sprieduma 127. un 141. punktu), Komisija bija tiesīga secināt, ka attiecīgais palielinājums atbilst prasītajiem kritērijiem.

149 Turklāt prasītājas aizstāvētā “nesenuma” kritērija interpretācija padarītu neefektīvus uzraudzības pasākumus, kas papildina sistēmu, kura izveidota aizsargpasākumu izstrādei saskaņā ar aizsargpasākumu pamatregulas 16. pantu.

150 Ņemot vērā iepriekš minēto, ceturtais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

151 Saskaņā ar šā sprieduma 126. un 131. punktu arī trešais pamats ir pilnībā jānoraida kā nepamatots, jo ir noraidīta prasītājas argumentācija par importa apjoma pieaugumu, kas izvirzīta saistībā ar tās trešo pamatu, bet sīkāk izklāstīta saistībā ar ceturto pamatu.

Par piekto pamatu, ar kuru apgalvota acīmredzama kļūda vērtējumā, labas pārvaldības principa pārkāpums, rūpības pienākuma pārkāpums un pamatregulas 5. panta 2. punkta, 9. panta 2. punkta un 16. panta pārkāpums

152 Ar piekto pamatu, kas sadalīts četrās daļās, prasītāja apgalvo, ka apstrīdētā regula nepierādot nopietna kaitējuma draudu esamību (pirmā daļa), ka šie draudi esot kļūdaini pamatoti tikai ar novirzi tirdzniecības plūsmās (otrá daļa), ka Komisija katrā ziņā neesot balstījies uz faktiem, lai noteiktu šos draudus (trešā daļa), un ka Komisijai, lai novērtētu šos draudus, esot bijis jāņem vērā Eiropas dzelzs un tērauda rūpniecības konfederācijas (*Eurofer*) paziņotie kaitējuma rādītāji (ceturta daļa).

– Par piektā pamata pirmo daļu, ar kuru apgalvots, ka Komisija esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pārkāpusi aizsargpasākumu pamatregulas 9. panta 2. punktu un 16. pantu, uzskatot, ka ražošanas nozares stāvoklis Savienībā varētu liecināt par nopietna kaitējuma draudiem

153 Ar piektā pamata pirmo daļu prasītāja būtībā apgalvo, ka Komisijai, pamatojoties uz tās rīcībā esošiem datiem un informāciju, nebija jākonstatē nopietna kaitējuma draudi.

154 Lai pamatotu savu iebildumu, pirmkārt, prasītāja norāda, ka no 11 Komisijas pārbaudītajiem kaitējuma rādītājiem tikai trīs (tirgus daļas, krājumi un nodarbinātība) uzrādot nedaudz negatīvu tendenci, kas neesot “nestabilas” vai “ne aizsargātas” nozares pazīme, kā to saprot PTO judikatūrā, bet gan liecinot par spēcīgu un stabilu nozari, kā tas it īpaši izriet no galvenā rentabilitātes rādītāja pārbaudes.

155 Komisija apstrīd šos argumentus.

156 Vispirms jānorāda, ka savā iebildumu rakstā Komisija apstrīdēja piektā pamata pirmās daļas pieņemamību, pamatojoties uz to, ka prasītājas izvirzītie argumenti neatbilstot Reglamenta 76. panta d) punktā paredzētajiem nosacījumiem. Tomēr atbildes rakstā uz repliku Komisija, šķiet, atkāpās no sava vērtējuma, uzskatot, ka prasītājas atbildes rakstā sniegtie paskaidrojumi ļāva labāk izprast argumentus, ar kuriem tika pamatota piektā pamata pirmā daļa. Kad tiesas sēdē Komisijai tika vaicāts, vai tā uztur iebildumus par šīs argumentācijas pieņemamību, Komisija norādīja, ka tā to atstāj Vispārējās tiesas ziņā, un tas tika atzīmēts tiesas sēdes protokolā.

- 157 No lietas dalībnieku informācijas apmaiņas gan rakstveida, gan mutvārdu procesā izriet, ka prasītājas argumenti attiecībā uz piektā pamata pirmo daļu tika izklāstīti pietiekami skaidri un precīzi, lai Komisija varētu uz tiem atbildēt un lai Vispārējā tiesa varētu īstenot savas pilnvaras veikt pārbaudi. Līdz ar to Komisijas iebildumi pret piektā pamata pirmās daļas pieņemamību ir jānoraida un šis pamats ir jāizskata pēc būtības.
- 158 Šajā ziņā ir jākonkretizē prasītājas vērtējumu atbilstība, ņemot vērā to fragmentāro un izolēto raksturu. Prasītāja norāda, ka, no vienas puses, patēriņš un pārdošanas apjomi iekšzemes tirgū palielinājās un, no otras puses, palielinājās arī ražošana, bet ražošanas jauda un jaudas izmantojums palika nemainīgi. Tomēr šie secinājumi ir jāizvērtē, ņemot vērā, ka no analīzes, ko Komisija veica apstrīdētās regulas 63.–89. apsvērumā, izriet, ka, vispirmām kārtām, lai gan ražošana palielinājās, šis pieaugums bija mazāks nekā iekšzemes patēriņš; turpinot – pārdošanas cenas Savienībā visā aplūkojamajā periodā samazinājās, izņemot atgūšanos šā perioda pašās beigās, un, visbeidzot, peļņa visā aplūkojamajā periodā saglabājās zemāka par mērķa peļņu (un palielinājās tikai 2017. gadā, ņemot vērā ražošanas izmaksu samazināšanos un Savienības veikto tirdzniecības aizsardzības pasākumu efektivitāti). Šiem apsvērumiem ir jāpievieno fakts, ka tirgus daļa bija samazinājusies.
- 159 Lai gan ir taisnība, ka prasītāja ir uzsvērusi pastāvīgo rentabilitātes pieaugumu un naudas plūsmas uzlabošanu, tomēr jānorāda, ka apstrīdētās regulas 97. apsvērumā Komisija īpaši norāda, ka, “neraugoties uz to, ka 2017. gadā rentabilitātes līmenis bija ievērojami uzlabojies salīdzinājumā ar iepriekšējiem gadiem (kad Savienības ražošanas nozare darbojās vai nu ar zaudējumiem, vai ar nulles peļņu), šī situācija var strauji mainīties, ja importa apjoms turpinātu palielināties (vai strauji palielināties, piemēram, ASV pasākumu atbilstīgi 232. iedaļai rezultātā)”.
- 160 Tādējādi no minētā novērtējuma izriet, ka sasniegto rentabilitātes līmeni nevar aplūkot izolēti, jo, lai gan salīdzinājumā ar iepriekšējo gadu tas bija uzlabojies, konstatētais tirdzniecības plūsmu novirzes risks bija būtisks faktors, kas negatīvi ietekmētu Savienības ražošanas nozares ekonomisko stāvokli, ja netiktu pieņemti pasākumi. Šajos apstākļos bija jāņem vērā, ka nenovēršamās novirzes tirdzniecības plūsmās, ja pasākumi netiktu veikti, būtu negatīvi ietekmējušas Savienības ražošanas nozares ekonomisko stāvokli, kā rezultātā atgūšanās varētu strauji pavērsties pretējā virzienā.
- 161 Ņemot vērā iepriekš minēto, nevar konstatēt, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā attiecībā uz Savienības ražošanas nozares stāvokļa noteikšanu.
- 162 Otrkārt, prasītāja uzskata, ka kaitējuma Savienības ražošanas nozarei attīstība no 2013. gada līdz 2018. gada pirmajai pusei neapstiprina secinājumu, ka pastāvētu “nopietna kaitējuma draudi”, it īpaši PTO judikatūras izpratnē. Turklāt tā piebilst, ka jaunākā informācija lietas materiālos liecina, ka papildu imports nebija radījis sekas, par kurām apgalvo Komisija.
- 163 Komisija šos argumentus apstrīd.
- 164 Šajā ziņā pietiek atgādināt, ka, tā kā šā sprieduma 158.–161. punktā ir konstatēts, ka prasītājas analīze jānoraida un jāņem vērā Komisijas ierosinātā analīze, prasītājas argumentiem par to, kā tiek ņemti vērā uz nākotni vērstie elementi, tagad nav nozīmes.
- 165 Ņemot vērā iepriekš minēto, nevar konstatēt acīmredzamu kļūdu Komisijas vērtējumā, jo Komisija secināja, ka stāvoklis Savienības ražošanas nozarē varētu liecināt par nopietna kaitējuma draudiem.

- 166 Tātad piektā pamata pirmā daļa ir jānoraida kā nepamatota.
- *Par piektā pamata otro daļu, ar kuru apgalvots, ka Komisija esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pārkāpusi aizsargpasākumu pamatregulas 9. panta 2. punktu un 16. pantu, jo savu atzinumu par smaga kaitējuma draudiem ir pamatojusi vienīgi ar iespējamu novirzi tirdzniecības plūsmās*
- 167 Ar piektā pamata otro daļu prasītāja apgalvo – tā kā Komisija savu atzinumu esot pamatojusi vienīgi ar iespējamu novirzi tirdzniecības plūsmās, tai nebija jākonstatē, ka pastāv nopietna kaitējuma draudi aizsargpasākumu pamatregulas 9. panta 2. punkta izpratnē.
- 168 Prasītāja uzskata, ka Komisija nopietna kaitējuma draudus pamatojot nevis ar importa līmeni apstrīdētās regulas pieņemšanas brīdī vai importa turpināšanos šajā līmenī, bet gan ar nepamatotu un teorētisku importa pieaugumu nākotnē, ko rada novirzes tirdzniecības plūsmās Amerikas Savienoto Valstu saskaņā ar 232. iedaļu veikto pasākumu rezultātā. Šādi rīkojoties, Komisija hipotētiskus importa pieauguma draudus esot pielīdzinājusi nopietna kaitējuma draudiem. Tādējādi tā esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pārkāpusi aizsargpasākumu pamatregulas 9. panta 2. punktu un 16. pantu. Šajā ziņā prasītāja norāda, ka šo vērtējumu apstiprinot PTO judikatūra.
- 169 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.
- 170 Vispirms jānorāda, ka apstrīdētās regulas 90. apsvērumā Komisija ir secinājusi, ka Savienības ražošanas nozari “apdraud nopietns kaitējums, ja turpinātos importa apjoma pieauguma tendence kopā ar cenu kritumu un rentabilitātes samazināšanos zem ilgtspējīga līmeņa”. Prasītāja apgalvo, ka šis apgalvojums ir nepamatots un pretrunā lietas materiālos esošajiem pierādījumiem, jo prasītāja piektā pamata pirmās daļas kontekstā bija parādījusi, ka Savienībā ražošanas nozares stāvoklis 2017. gadā un 2018. gada pirmajos divos ceturkšņos neliecināja, ka Savienības ražošanas nozare, ņemot vērā importa līmeni šajā periodā, būtu bijusi uz sabrukuma robežas un ka tādējādi būtu bijis skaidri paredzams vai nenovēršams nopietns kaitējums.
- 171 Tā kā piektā pamata pirmā daļa ir noraidīta, prasītājas argumentu premisa šā pamata otrās daļas kontekstā ir kļūdaina. Tādējādi piektā pamata otrā daļa ir jāpārbauda tikai saistībā ar apgalvojumiem, ka pierādījumi, ko Komisija ir iesniegusi, lai pamatotu iespējamo importa palielinājumu, ir acīmredzama kļūda vērtējumā.
- 172 No lietas materiāliem izriet, ka, lai pierādītu nopietna kaitējuma draudu esamību, Komisija nav pamatojusies tikai uz konstatējumu par iespējamām novirzēm tirdzniecības plūsmās, bet ir ņēmusi vērā arī citus faktorus. Apstrīdētās regulas 99. un 100. apsvērumā analizēts eksporta pieauguma temps un turpmāka eksporta pieauguma iespējamība, pamatojoties uz jaunāko pieejamo datu analīzi. Turklāt apstrīdētās regulas 5.6.1. un 5.6.2. punktā sniegtā un analizētā statistika liecina par pastāvīgu importa pieaugumu un par to, ka pirmās tirdzniecības plūsmu novirzes pazīmes bija vērojamas jau nākamajos mēnešos pēc Amerikas Savienoto Valstu 232. iedaļas pasākumu stāšanās spēkā.
- 173 Tāpēc Komisija patiesībā ir pamatojusies uz pierādījumiem, kas ļauj secināt ne tikai to, ka bija novirzes tirdzniecības plūsmās, bet arī, ka pastāvēja varbūtība par Amerikas tirgum parasti paredzētā importa pieaugumu, kas vēlāk varēja tikt novirzīts uz Savienību.

174 Tādējādi detalizētais pierādījumu kopums, ar kuru ir pamatota Komisijas analīze, neļauj secināt acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

175 Turklāt, pat ja būtu jāņem vērā PTO Nolīgums par aizsargpasākumiem, var konstatēt, ka Komisijas pieeja atbilst minētā nolīguma 4. panta 1. punkta b) apakšpunkta noteikumiem, jo pierādījums par iespējama importa pieauguma esamību šajā gadījumā nav balstīts tikai uz nepamatotiem apgalvojumiem, pieņēmumiem vai maz ticamām iespējamībām.

176 Tātad piektā pamata otrā daļa ir jānoraida kā nepamatota.

– Par piektā pamata trešo daļu, ar kuru apgalvots, ka Komisija esot pielāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pārkāpusi aizsargpasākumu pamatregulas 9. panta 2. punktu un 16. pantu, jo neesot veikusi visaptverošu, uz faktiem balstītu vērtējumu attiecībā uz nopietna kaitējuma draudu noteikšanu

177 Piektā pamata trešajā daļā prasītāja izvirza trīs argumentus, lai pierādītu, ka, pat ja importa pieauguma draudi varētu radīt nopietna kaitējuma draudus, Komisija – it īpaši ņemot vērā PTO judikatūru – nesot pietiekami pierādījusi, ka pastāv faktiski un būtiski tirdzniecības plūsmu novirzes risks, kas varētu radīt nopietnu kaitējumu.

178 Pirmkārt, prasītāja apgalvo, ka Komisija neesot ņēmusi vērā citu eksporta tirgu esamību, kas varētu kompensēt iespējamo tirdzniecības plūsmu novirzīšanos no Amerikas Savienotajām Valstīm. Pretēji tam, ko apgalvo Komisija, apsvērumi, uz kuriem tā atsaucas, lai pierādītu pretējo, esot tikai apgalvojumi bez pierādījuma vērtības.

179 Otrkārt, lietas materiālos sniegtā skaitļu analīze neliecinot, ka konstatētās novirzes tirdzniecības plūsmās varētu radīt nopietnu kaitējumu, jo šādas novirzes esot ierobežotas. Šajā ziņā prasītāja uzskata, ka Komisijas apgalvojumi par pretējo nav pamatoti ar faktiem.

180 Treškārt, Komisijas analīze par importa attīstību Eiropas Savienībā un Amerikas Savienotajās Valstīs 2018. gada pirmajos mēnešos esot veikta absolūtā izteiksmē, un šis imports ne vienmēr esot veikts ar tādiem noteikumiem vai nosacījumiem, kas radītu nopietna kaitējuma draudus. Līdz ar to Komisija neesot norādījusi faktus, kas tai ļautu secināt, ka papildu imports varētu izraisīt cenu samazināšanos un rentabilitātes kritumu. Šajā sakarā prasītāja piebilst, ka Komisija neesot sniegusi nekādus paskaidrojumus par iemesliem, kuri pamato tās secinājumu, ka it kā straujais importa pieaugums draudēja radīt nopietnu kaitējumu.

181 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.

182 Pirmkārt, attiecībā uz apgalvojumu – Komisija neesot pārbaudījusi, ka neatkarīgi no ASV tirgus slēgšanas novirze tirdzniecības plūsmās būtu ierobežota un, visticamāk, neradītu nopietna kaitējuma draudus, – ir jānorāda, ka, no vienas puses, gan no pagaidu regulas 35. un 67. apsvēruma, gan no apstrīdētās regulas 107. un 173. apsvēruma izriet, ka šis iebildums ir nepamatots, jo Komisijas izmantotajā argumentācijā ir noteikti ņemti vērā citi tirgi. Savukārt, ņemot vērā 172.–174. punktā izklāstīto, ir jānoraida pret Komisiju vērstais iebildums, ka šie apsvērumi ir vienkārši apgalvojumi, kas nav pamatoti ne ar kādiem pierādījumiem, un, konkrētāk, ka nav nekādu pierādījumu par to, ka tirdzniecības plūsmas uz ASV preču klāsta un eksportējošo valstu ziņā atbilstu tirdzniecības plūsmai uz Savienību.

183 Otrkārt, attiecībā uz apgalvojumu, ka iespējamā novirze tirdzniecības plūsmās no Amerikas Savienotajām Valstīm ir pārāk ierobežota, lai radītu nopietna kaitējuma draudus, prasītāja apstrīd Komisijas veiktos aprēķinus. Tomēr saskaņā ar principiem, kas minēti šā sprieduma 74. un 75. punktā, nav nozīmes tam, ka var tikt veikta cita analīze, piemēram, tāda, kādu ir izvirzījusi prasītāja, jo šajā lietā Savienības tiesa vien pārbauda, vai ir konstatējama acīmredzama kļūda vērtējumā, kas padara par nederīgu analīzi, uz kuras pamata ir pieņemta apstrīdētā regula. Tomēr no Vispārējās tiesas rīcībā esošās informācijas šāda kļūda neizriet. Apstrīdētās regulas 107. un 179. apsvērumā ir norādīts, ka Komisija veica modelēšanu, ņemot vērā dažādus kritērijus, un apstiprināja savu ekonomisko modeli ar jaunākajiem pieejamajiem datiem. Izmantojot šo pieeju, Komisija arī varēja konstatēt, ka 2018. gada pirmajā pusgadā ir notikusi novirze tirdzniecības plūsmās, kas bija pietiekams pamatojums, lai secinātu nopietna kaitējuma draudus.

184 Treškārt, attiecībā uz apgalvojumu, ka ar pierādījumiem nav pamatots konstatējums, ka importa palielinājums izraisītu cenu pazemināšanos un rentabilitātes kritumu, kas draudētu radīt nopietnu kaitējumu, jāatgādina – ir atzīts, ka Komisija ir juridiski pietiekami pierādījusi, ka Savienības ražošanas nozare bija nestabilā situācijā (skat. šā sprieduma 158.–161. punktu), un tāpat, ņemot vērā šo situāciju, ir jāizvērtē, vai Komisija ir pamatoti noteikusi, ka importa palielinājums radītu nopietna kaitējuma draudus. Šajos apstākļos Komisijai nevar pārņemt acīmredzamu kļūdu vērtējumā tāpēc, ka tā uzskatīja, ka ļoti zemā peļņa, kas tika gūta aplūkotajā periodā, kā arī papildu spiediens, ko radīja aizvien ātrāks importa pieaugums, kas tika konstatēts pēc tam, kad Amerikas Savienotās Valstis pieņēma 232. iedaļas pasākumus, izraisītu cenu samazināšanos un rentabilitātes kritumu, kā rezultātā varētu rasties nopietna kaitējuma draudi. Šajā ziņā prasītājas apgalvojumi par rentabilitātes uzlabošanos ir jānoraida to pašu iemeslu dēļ, kas izklāstīti šā sprieduma 158.–161. punktā, skatot tos kopā ar tā 165. punktu.

185 Ņemot vērā iepriekš minēto, piektā pamata trešā daļa ir jānoraida kā nepamatota.

– Par piektā pamata ceturto daļu, ar kuru apgalvota Komisijas pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā, labas pārvaldības principa pārkāpums, rūpības pienākuma pārkāpums un aizsargpasākumu pamatregulas 5. panta 2. punkta pārkāpums, jo tā neesot ņēmusi vērā kaitējuma rādītāju pozitīvo attīstību 2018. gada pirmajā pusgadā

186 Ar piektā pamata ceturto daļu prasītāja apgalvo, ka Komisija esot pārkāpusi labas pārvaldības principu, neesot izpildījusi rūpības pienākumu un esot pārkāpusi aizsargpasākumu pamatregulas 5. panta 2. punktu, jo pieņēmusi lēmumu neņemt vērā *Eurofer* paziņotos kaitējuma rādītājus par 2018. gada pirmo pusgadu.

187 Pēc prasītājas domām, neviens no Komisijas izvirzītajiem iemesliem neattaisno to, ka tā nav ņēmusi vērā šo informāciju, jo tai bija likumīgas tiesības izvērtēt šo atjaunināto informāciju, to pārbaudot vai nepārbaudot, pieprasīt papildu informāciju un vajadzības gadījumā balstīties uz pieejamiem faktiem.

188 Prasītāja uzskata, vispirmām kārtām, ka šie rādītāji pierāda, ka Savienības ražošanas nozares konkurētspēja ir uzlabojusies un ka līdz ar to tie apliecina, ka nepastāv nopietna kaitējuma draudi.

189 Tālāk prasītāja apstrīd Komisijas apgalvojumu, ka, pat ja tā būtu ņēmusi vērā kaitējuma rādītājus par 2018. gada pirmo pusgadu, galīgais secinājums būtu bijis tāds pats. Šajā ziņā prasītāja uzsver, ka rentabilitātes pieauguma tendence laikposmā no 2018. gada janvāra līdz 2018. gada jūnijam nevar apstiprināt Komisijas galīgo secinājumu, kas balstīts uz pieņēmumu, ka importa apjoma pieaugums izraisītu cenu samazināšanos un rentabilitātes kritumu.

- 190 Visbeidzot – prasītāja apgalvo, ka – pretēji Komisijas apgalvojumiem – no judikatūras izriet, ka Vispārējās tiesas kompetencē šajā lietā ir pārbaudīt, vai Komisija ir rīkojusies saskaņā ar labas pārvaldības principu.
- 191 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.
- 192 Vispirms ir jānorāda, ka savos rakstveida apsvērumos prasītāja savu analīzi vairākkārt balsta uz *Eurofer* sniegtajiem atjauninātajiem kaitējuma rādītājiem, kuru atbilstība ir piektā pamata ceturtās daļas priekšmets.
- 193 Tomēr prasītājas analīze ir balstīta uz rentabilitātes faktoru. Kā norādīts šā sprieduma 158.–161. punktā – kopsakarā ar 165. punktu –, šī faktora nozīme ir jāskata kontekstā, un tas pats par sevi nevar būt par pamatu acīmredzamas kļūdas vērtējumā konstatēšanai. Līdz ar to piektā pamata ceturtā daļa ir neefektīva.
- 194 Katrā ziņā daudzie iemesli, ko Komisija ir minējusi, lai pamatotu, kāpēc tā nav ņēmusi vērā *Eurofer* paziņotos kaitējuma rādītājus par 2018. gada pirmajiem diviem ceturkšņiem, nesatur acīmredzamu kļūdu vērtējumā, neraugoties uz prasītājas iebildumiem. Šajā ziņā šiem datiem ir raksturīgs nepilnīgums. *Eurofer* rādītāji faktiski neaptvēra attiecīgo ražojumu kopumā. Attiecīgi – pat ja prasītāja uzskata, ka aplūkotās ražojumu kategorijas pārstāv attiecīgo ražojumu lielāko apjomu un ka par citām ražojumu kategorijām nav bijis informācijas, jo Eiropas Tērauda cauruļu asociācija (*ESTA*), iespējams, nav paziņojusi šos datus, un tāpēc Komisija bija tiesīga izmantot pieejamos faktus saskaņā ar aizsargpasākumu pamatregulas 5. panta 6. punktu, – tas nenozīmē, ka Komisijai bija pienākums tā darīt. Komisija faktiski ir tiesīga uzskatīt, ka, ņemot vērā šo nepilnību, dati nav atbilstoši, un tā nav acīmredzama kļūda vērtējumā vai rūpības pienākuma vai labas pārvaldības principa pārkāpums.
- 195 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jānorāda piektā pamata ceturtā daļa un līdz ar to arī viss piektais pamats ir jānoraida pilnībā.

Par sesto pamatu, ar kuru apgalvota acīmredzama kļūda vērtējumā un aizsargpasākumu pamatregulas 16. panta pārkāpums

- 196 Ar sesto pamatu, kas sadalīts trijās daļās, prasītāja vēlas pierādīt, ka Komisija ir pārkāpusi aizsargpasākumu pamatregulas 16. pantu, jo tā nav pierādījusi cēloņsakarību starp konstatēto importa pieaugumu un nopietna kaitējuma risku, kas apdraud Savienības ražošanas nozari.

– Par sestā pamata pirmo daļu, ar kuru apgalvots, ka, tā kā nopietna kaitējuma draudi bija saistīti ar turpmāko importu, Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, konstatējot cēloņsakarību starp šiem draudiem un importa pieaugumu, tādējādi pārkāpjot aizsargpasākumu pamatregulas 16. pantu

- 197 Sestā pamata pirmajā daļā prasītāja apgalvo – no apstrīdētās regulas izriet, ka Komisija neesot konstatējusi, ka pašreizējais imports apstrīdētās regulas pieņemšanas dienā radīja vai draudēja radīt nopietnu kaitējumu, bet ka šis apdraudējums esot bijis balstīts uz vēl nenotikušu importu, kas it īpaši ir pretrunā PTO judikatūrai.
- 198 Pēc prasītājas domām, Komisija tādējādi esot pārkāpusi aizsargpasākumu pamatregulas 16. pantu, pamatojoties uz “teorētisku importa pieaugumu nākotnē”.

- 199 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.
- 200 Vispirms jānorāda, ka Komisija savu konstatējumu pamatoja ar pašreizējā un turpmākā importa novērtējumu. No veiktās analīzes izriet – lai gan nopietna kaitējuma draudi šajā gadījumā ir saistīti ar turpmāko importu, kura potenciāls ir redzams no šā sprieduma 172.–174. punktā minēto pierādījumu kopuma, šie draudi pastāv Savienības ražošanas nozares īpašās situācijas dēļ, ņemot vērā, kāds ir bijis imports apstrīdētās regulas pieņemšanas laikā.
- 201 Tādējādi Komisijas pieeja, piemērojot aizsargpasākumu pamatregulas 16. pantu, atbilst šīs regulas 9. panta 2. punktam, kurā ir īpaši paredzēts, ka nopietna kaitējuma draudu gadījumā Komisijai ir jāpārbauda eksporta uz Eiropas Savienību pieauguma temps, lai noteiktu, vai ir skaidri paredzams, ka konkrētā situācija var pārvērsties faktiskā kaitējumā.
- 202 Citiem vārdiem sakot, ja nebūtu pašreizējā importa radītās ietekmes, turpmākais imports varētu nebūt problemātisks. Tādējādi, ņemot vērā pašreizējo importu, pastāv nopietna kaitējuma draudi, jo ir paredzams eksporta uz Savienību pieauguma temps.
- 203 Prasītāja uzskata, ka no aizsargpasākumu pamatregulas 16. panta skaidri izriet, ka tikai pašreizējam importam ir jārada nopietns kaitējums vai nopietna kaitējuma draudi.
- 204 Argumentācija, ko šajā pamata daļā ir izvirzījusi prasītāja, tādējādi ir pamatota ar kļūdainu cēloņsakarības starp konstatēto importa pieaugumu un konstatēto nopietna kaitējuma risku, kas apdraud Savienības ražošanas nozari, interpretāciju.
- 205 Ņemot vērā iepriekš minēto, sestā pamata pirmā daļa ir jānoraida kā nepamatota.
- *Par sestā pamata otro daļu, ar kuru apgalvota cēloņsakarības neesamība, jo Komisija esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, pārkāpjot aizsargpasākumu pamatregulas 16. pantu*
- 206 Ar sestā prasības pamata otro daļu prasītāja apgalvo, ka Komisija neesot pierādījusi cēloņsakarību un tādējādi neesot izpildījusi aizsargpasākumu pamatregulas 16. panta prasības.
- 207 Konkrētāk – prasītāja apgalvo, ka no Vispārējās tiesas rīcībā esošās informācijas izrietot, ka pašreizējais importa līmenis pat JP laikā nebūt neradīja nopietnu kaitējumu, bet gan netraucēja Savienības ražošanas nozarei konkurēt un gūt ievērojamu peļņu. Saskaņā ar PTO judikatūru Komisijai šādā situācijā bija jāsniedz apmierinoši, pienācīgi, pamatoti un saprātīgi paskaidrojumi, kāpēc šie dati tomēr liecina par cēloņsakarību, taču tas netika darīts.
- 208 Turklāt prasītāja apstrīd Komisijas apgalvojumu par *Eurofer* attiecībā uz rentabilitātes kritēriju sniegto skaitļu neatbilstību un norāda, ka, pat pamatojoties uz apstrīdētajā regulā minētajiem skaitļiem, esot acīmredzami, ka nepastāv nekāda saistība starp importa pieaugumu un Savienības ražošanas nozares stāvokļa pasliktināšanos laikposmā no 2013. gada līdz 2017. gadam.
- 209 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.
- 210 Vispirms jānorāda, ka prasītājas argumenti par cēloņsakarības neesamību, kas izvirzīti, lai pamatotu tās sestā pamata otro daļu, ir balstīti galvenokārt uz prasītājas interpretācijām attiecībā uz rentabilitātes pieaugumu, ko pamato *Eurofer* sniegtie skaitļi.

- 211 Šajā ziņā jāatgādina, ka – vispirmām kārtām – rentabilitātes kritērijs, šķiet, nav izšķirošs (skat. šā sprieduma 158.–161. punktu, skatot tos kopā ar 165. punktu); turpinot – *Eurofer* iesniegtos skaitļus nevar ņemt vērā (skat. šā sprieduma 194. punktu), un – visbeidzot – Komisija ir juridiski pietiekami pierādījusi cēloņsakarību starp pašreizējo importa līmeni apstrīdētās regulas pieņemšanas brīdī un nopietna kaitējuma draudiem (skat. šā sprieduma 200.–205. punktu).
- 212 Ņemot vērā iepriekš minēto, sestā pamata otrā daļa ir jānoraida kā nepamatota.
- Par sestā pamata trešo daļu, ar kuru apgalvots, ka Komisija neesot pienācīgi novērtējusi iepriekšējās dempinga un subsidēšanas prakses ietekmi uz Savienības ražošanas nozarei nodarīto kaitējumu, tādējādi cēloņsakarības vērtējumā pieļaujot acīmredzamu kļūda vērtējumā, pārkāpdama aizsargpasākumu pamatregulas 16. pantu*
- 213 Ar sestā pamata trešo daļu prasītāja apgalvo, ka Komisija neesot ņēmusi vērā agrākās dempinga un subsidēšanas prakses iespējamo ietekmi, kas padara nederīgu tās konstatējumu attiecībā uz kaitējuma novērtējumu, tādējādi cēloņsakarības analīzē tika pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā.
- 214 Konkrētāk – prasītāja apgalvo, ka tas, ka Komisija apstrīdētajā regulā konstatēja, ka Savienības ražošanas nozare līdz 2016. gadam atradās sarežģītā ekonomiskajā situācijā, vismaz daļēji ir izskaidrojams ar to, ka agrākais dempings un subsīdijas, pret ko tika pieņemti tirdzniecības aizsardzības pasākumi, bija nodarījis būtisku kaitējumu. Šajā ziņā pieteikumā ir uzsvērts, ka jautājums, vai antidempinga un kompensācijas pasākumiem ir atšķirīgi mērķi vai arī tie ir vērsti uz konkrētiem ražojumiem, salīdzinot ar aizsargpasākumiem, nav būtisks.
- 215 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.
- 216 Pirmkārt, jāatzīmē, ka no apstrīdētās regulas 95. apsvēruma izriet, ka Savienības ražošanas nozares stāvokļa novērtējumā Komisija neignorē ne to, ka agrāk pastāvēja aplūkotā dempinga un subsidēšanas prakse, ne arī to, kādu ietekmi radīja saistībā ar šo praksi veiktie pasākumi. To, ka tas tika ņemts vērā, pamato fakts, ka Komisija nav varējusi pierādīt būtiska kaitējuma esamību.
- 217 Tādējādi Komisijas argumentācijā nav pieļauta acīmredzama kļūda, vērtējot agrākās dempinga un subsīdiju prakses ietekmi uz importa pieauguma un nopietna kaitējuma draudu cēloņsakarības analīzi.
- 218 Otrkārt, Komisijai nevar pārmest, ka tā nav detalizētāk ņēmusi vērā minēto praksi, jo, pat ja šāda prakse būtu attiecināma uz būtisku attiecīgo ražojumu daļu, kā to apgalvo prasītāja, tā attiecās tikai uz noteiktām dažu valstu izcelsmes ražojumu kategorijām.
- 219 Līdz ar to tas, ka tā tika ņemta vērā šā sprieduma 216. punktā aprakstītajā veidā, ir pietiekami, lai izslēgtu jebkādu acīmredzamu kļūdu vērtējumā.
- 220 Ņemot vērā iepriekš minēto, sestā pamata trešā daļa ir jānoraida kā nepamatota un līdz ar to sestais pamats ir jānoraida kopumā.

Par septīto pamatu, ar kuru apgalvots par aizsargpasākumu pamatregulas 16. panta un 5. panta 1. punkta pārkāpumu

- 221 Ar septīto pamatu prasītāja apgalvo, ka aizsargpasākumu pamatregulā nav tiesiska pamata, lai Komisija pēc savas ierosmes sāktu aizsardzības izmeklēšanu. Šādas izmeklēšanas sākšana ir pamatota tikai tad, ja no dalībvalsts ir saņemta informācija (un galu galā – pieprasījums).
- 222 Konkrētāk – prasītāja atsaucas uz aizsargpasākumu pamatregulas III nodaļā ietverto 5. panta 1. punktu, uz kuru sniegta atsauce tās 16. pantā, skatot to minētās regulas 7. un 8. apsvēruma gaismā, lai apgalvotu, ka tikai dalībvalstis var ierosināt aizsardzības izmeklēšanu. Pirmkārt, tā apgalvo, ka paziņojumā par izmeklēšanas sākšanu ir skaidri norādīts, ka izmeklēšanu Komisija ir sākusi pēc savas ierosmes, un, otrkārt, ņemot vērā dažādus Vispārējā tiesā iesniegtos dokumentus, tā norāda, ka izmeklēšana tika sākota, pamatojoties uz informāciju, attiecībā uz kuru nav pierādījuma, ka tā būtu saņemta no kādas dalībvalsts.
- 223 Visbeidzot, no vienas puses, prasītāja piebilst, ka Komisija nevarēja sākt izmeklēšanu, pamatojoties vienīgi uz informāciju, kas saņemta, izmantojot uzraudzības pasākumus, jo šie pasākumi attiecās tikai uz importu laikposmā no 2015. gada līdz 2017. gadam, neietverot laikposmu no 2013. gada līdz 2014. gadam, un nav bijis nekādas informācijas par to, ka Savienības ražošanas nozarei nodarīts kaitējums. No otras puses, tā apgalvo, ka neatkarīgi no Komisijai faktiski piešķirtajām pilnvarām saskaņā ar aizsargpasākumu pamatregulu, neviena tiesību norma neļauj tai sākt izmeklēšanu pēc savas ierosmes.
- 224 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.
- 225 Pirmām kārtām, ir jānorāda, ka pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, dalībvalstu ekskluzīva kompetence sākt aizsardzības izmeklēšanu neizriet no aizsargpasākumu pamatregulas 5. panta 1. punkta, skatot to kopsakarā ar šīs regulas 7. un 8. apsvērumu.
- 226 Vispirms – aizsargpasākumu pamatregulas 7. apsvērumā noteikts, ka “dalībvalstīm būtu jāinformē Komisija par jebkuriem draudiem, ko rada importa tendences, kuru dēļ var rasties vajadzība sākt Savienības uzraudzību vai piemērot aizsargpasākumus”.
- 227 Šis apsvērums neattiecas uz Komisijas pilnvarām sākt izmeklēšanu, bet gan uz dalībvalstu pienākumu sniegt informāciju, lai Komisija varētu izpildīt Eiropas Parlamenta un Eiropas Savienības Padomes tai noteiktos pienākumus, lai aizsargātu Savienības intereses saistībā ar kopējo tirdzniecības politiku gan attiecībā uz trešās valsts izcelsmes ražojuma importa uzraudzības uzsākšanu saskaņā ar aizsargpasākumu pamatregulas IV nodaļu, gan attiecībā uz aizsargpasākumu piemērošanu attiecībā uz Eiropas Savienībā importētu ražojumu saskaņā ar minētās regulas V nodaļu.
- 228 Tomēr no minētā apsvēruma formulējuma neizriet nekāda ekskluzivitāte attiecībā uz informācijas avotu, kas ļautu Komisijai izpildīt tās pienākumus.
- 229 Tālāk aizsargpasākumu pamatregulas 8. apsvērumā ir noteikts, ka “Komisijai šādos gadījumos būtu jāpārbauda importa nosacījumi, importa tendences, dažādi tautsaimniecības un tirdzniecības stāvokļa aspekti un vajadzības gadījumā veicamie pasākumi”.

- 230 Minētais apsvērumš neattiecas uz Komisijas pilnvarām sākt izmeklēšanu, bet gan uzliek Komisijai pienākumu veikt pārbaudi konkrētā situācijā, proti, kad tā saņem aizsargpasākumu pamatregulas 7. apsvērumā minēto informāciju.
- 231 Lai gan no aizsargpasākumu pamatregulas 8. apsvēruma formulējuma izriet, ka pienākums attiecas tikai uz konkrētu situāciju, tas neierobežo un neizslēdz Komisijas iespēju veikt šādu pārbaudi citās situācijās.
- 232 Visbeidzot – aizsargpasākumu pamatregulas 5. panta 1. punktā cita starpā ir noteikts – “ja Komisijai ir skaidrs, ka pierādījumi ir pietiekami, lai pamatotu izmeklēšanas sākšanu, Komisija sāk izmeklēšanu mēneša laikā pēc tam, kad no dalībvalsts saņemta informācija, un publicē paziņojumu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*”.
- 233 Šī tiesību norma garantē dalībvalstij, kas sniegusi Komisijai informāciju, ka Komisija pieņems lēmumu par sekām, kuras no šīs informācijas izrietēs attiecībā uz jebkādas izmeklēšanas sākšanu. Tādējādi noteiktais termiņš pēc definīcijas ir vērsts uz situāciju, kādā Komisija atrodas, kad tai ir pienākums veikt aizsargpasākumu pamatregulas 8. apsvērumā minēto pārbaudi.
- 234 Tomēr, kā norādīts šā sprieduma 228. un 231. punktā, šī iespēja neizslēdz citas iespējas, jo pretējā gadījumā Komisija nevarētu izpildīt tai uzticētos pienākumus.
- 235 Tā tas ir vismaz tad, ja tiek īstenoti uzraudzības pasākumi, kā tas ir šajā lietā.
- 236 Komisija saskaņā ar aizsargpasākumu pamatregulas 10. pantu var nolemt piemērot šādus pasākumus bez iepriekšējas izmeklēšanas, jo šīs regulas 4. panta 1. punktā paredzētā prasība neattiecas uz šo situāciju.
- 237 Tādējādi Īstenošanas regula 2016/670 tika pieņemta, tostarp pamatojoties uz aizsargpasākumu pamatregulas 10. pantu.
- 238 Saskaņā ar Īstenošanas regulas 2016/670 12. apsvērumu iepriekšēja uzraudzība ieviesta ar mērķi sniegt sīkāku statistikas informāciju, kas ļautu veikt ātru importa tendenču analīzi attiecībā uz trešām valstīm.
- 239 Kā izriet no paziņojuma par aizsardzības izmeklēšanas sākšanu, Komisija – it īpaši ņemot vērā saskaņā ar uzraudzības sistēmu iegūto informāciju – uzskatīja, ka ir pietiekami daudz pierādījumu, kas apliecina, ka importa tendenču dēļ var būt vajadzība piemērot aizsardzības pasākumus.
- 240 Šajā ziņā saskaņā ar aizsargpasākumu pamatregulas 15. panta 1. punktu Komisija, lai aizsargātu Savienības intereses, tostarp pēc savas iniciatīvas šādus pasākumus var noteikt, ja ir izpildīti būtiskie nosacījumi.
- 241 Tomēr saskaņā ar aizsargpasākumu pamatregulas 4. panta 1. punktu, izņemot šīs regulas 7. pantā minētās ārkārtas situācijas, aizsargpasākumus nedrīkst piemērot bez iepriekšējas izmeklēšanas uzsākšanas.
- 242 Tāpēc Komisija pēc savas iniciatīvas nolēma sākt šādu izmeklēšanu par tērauda ražojumu importu.

- 243 No iepriekš minētā izriet, ka gadījumā, ja, kā apgalvo prasītāja, iniciatīva sākt aizsardzības izmeklēšanu būtu tikai dalībvalstīm, tiktu ne tikai ierobežotas ar aizsargpasākumu pamatregulas 15. panta 1. punktu Komisijai piešķirtās pilnvaras, bet galvenokārt tiktu ietekmēts pats uzraudzības mehānisma mērķis.
- 244 Interpretācija, kuru atbalsta prasītāja, saskaņā ar kuru izmeklēšanas sākšana ir atkarīga no tā, vai dalībvalsts nodod lietu Komisijai, būtībā atņemtu interesi par atbilstoši šim mehānismam savāktu datu izpēti.
- 245 Tāpēc tas, kā prasītāja interpretē pilnvaras sākt izmeklēšanu aizsargpasākumu pamatregulas 5. panta 1. punkta izpratnē, nav saderīgs ar minētajā regulā paredzētās sistēmas jēgu.
- 246 Šajā ziņā var arī piebilst, ka prasītājas interpretācija attiecībā uz aizsargpasākumu pamatregulas 5. panta 1. punktu, šķiet, nav saderīga arī ar citām šīs regulas normām.
- 247 Tādējādi aizsargpasākumu pamatregulas 7. pants ļauj Komisijai pieņemt tostarp pagaidu aizsargpasākumus ārkārtas situācijās. Saskaņā ar minētās regulas 4. panta 1. punktu, īstenojot šīs pilnvaras, nav jāizpilda prasība, ka pirms šo pasākumu piemērošanas jāveic izmeklēšana. Tomēr jebkādi izmeklēšanas pasākumi nav izslēgti. Aizsargpasākumu pamatregulas 7. panta 3. punktā precizēts, ka Komisija nekavējoties veic visus izmeklēšanas pasākumus, kādi vēl nepieciešami. Tomēr šo izmeklēšanu sāk neatkarīgi no tā, vai dalībvalsts iepriekš ir vērsusies Komisijā. Būtu nelogiski izvirzīt šādu nosacījumu, ja konkrēti tiktu konstatēts, ka ir pietiekami pierādījumi tam, ka importa pieaugums ir radījis vai draud radīt nopietnu kaitējumu saskaņā ar aizsargpasākumu pamatregulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu. Tā pati argumentācija izskaidro, kāpēc Komisija var uzsākt izmeklēšanu, pat ja dalībvalsts nav pie tās iepriekš vērsusies, ja uzraudzības pasākumi jau ir spēkā un ir iespējams iesniegt pietiekamus pierādījumus, ka importa tendences varētu radīt nepieciešamību pieņemt aizsargpasākumus.
- 248 Tāpat Komisijai nav nekāda pienākuma, lai dalībvalsts pie tās vērstos pirms tā īsteno pilnvaras, kādas tai piešķirtas, no vienas puses, ar aizsargpasākumu pamatregulas 15. panta 1. punktu, kas tai ļauj pieņemt aizsargpasākumus, un, no otras puses, ar minētās regulas 20. pantu, kas tai ļauj pārbaudīt spēkā esošo aizsargpasākumu ietekmi un grozīt to sīki izstrādātos noteikumus vai pat tos atcelt. Visas šīs darbības, ko Komisija var veikt pēc savas iniciatīvas, izriet no loģikas, ka Komisijai pirms savu pilnvaru īstenošanas ir pierādījumi, vai Savienības ražotājiem ir problemātiska situācija, lai arī kāds būtu šo pierādījumu avots.
- 249 Tādējādi no šīm tiesību normām izriet saskaņota sistēma, kas ievieš vispārēju loģiku, ļaujot Komisijai rīkoties pēc savas iniciatīvas, ja tās rīcībā ir pietiekami pierādījumi, lai pamatotu savu rīcību.
- 250 Tādēļ aizsargpasākumu pamatregulas 5. panta 1. punkts ir jāinterpretē, ņemot vērā šo loģiku, un attiecīgi jāsecina, ka saistībā ar šajā pantā minēto izmeklēšanas sākšanu Komisijai ir dota iespēja rīkoties pēc savas iniciatīvas.
- 251 Turklāt jāatzīmē, ka nav faktisku pierādījumu, kas apstiprinātu prasītājas nostāju. Nav šaubu, ka dalībvalstis neiebilda pret šo izmeklēšanu un šajā sakarā pat sadarbojās ar Komisiju saskaņā ar aizsargpasākumu pamatregulas 5. panta 1. punktu.

- 252 Otrām kārtām, prasītājas arguments, kurš balstīts uz jebkādu ekskluzivitāti attiecībā uz informācijas avotu, kas ierobežo izmeklēšanas apjomu, nevar tikt pamatots ar attiecīgajām tiesību normām. Tekstā nav neviena argumenta, kas liktu Komisijai ignorēt informāciju, kuru tā varēja iegūt papildus tai, kas iegūta ar dalībvalstu iestāžu starpniecību saskaņā ar uzraudzības pasākumiem.
- 253 Katrā ziņā, kā norāda Komisija, prasītāja jauc datu kopumu, kas kļūva par ierosinājumu, lai sāktu izmeklēšanu (proti, nepārtraukts tērauda ražojumu importa pieaugums), ar datiem, kas attiecas uz periodu, kuru Komisija pārbaudīja, lai pieņemtu savu lēmumu.
- 254 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, septītais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Par astoto pamatu, ar kuru apgalvots tiesību uz lietas taisnīgu izskatīšanu pārkāpums

- 255 Ar astoto pamatu prasītāja apgalvo, ka, aizsardzības izmeklēšanas laikā neizpaužot noteiktu informāciju, Komisija ir pārkāpusi tās tiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu, kas ir tiesību uz aizstāvību daļa.
- 256 Konkrētāk – prasītāja, vispirms atgādinājusi, cik svarīgi ir ievērot procesuālās garantijas attiecībā uz tiesībām uz lietas taisnīgu izskatīšanu tirdzniecības aizsardzības pasākumu jomā, proti, jomā, kurā Savienības iestādēm ir plaša rīcības brīvība, apgalvo, pirmkārt, ka Komisija, neatklājot tās rīcībā esošo statistikas informāciju par JP, ir liegusi ieinteresētajām personām, tostarp prasītājai, izteikties par būtisku informāciju, kas it īpaši kalpoja par pamatu, lai novērtētu importa pieauguma esamību. Otrkārt, prasītāja uzskata, ka, ilgstoši neizpaužot *Eurofer* iesniegto informāciju, Komisija ieinteresētajām personām, tostarp prasītājai, ir liegusi iespēju izteikties un paust savu viedokli par atjauninātajiem kaitējuma rādītājiem Savienības ražošanas nozares lielākajā daļā. Šajā ziņā prasītāja apgalvo, ka nav nozīmes tam, ka Komisija neizmantoja šos datus, jo tās arguments ir balstīts uz to informācijas līmeni, kāds varētu būt bijis tās rīcībā, lai formulētu savu viedokli.
- 257 Prasītāja, pirmām kārtām, piebilst, ka – pretēji Komisijas apgalvojumiem – Komisijai, pirmkārt, esot bijis pienākums administratīvās procedūras laikā dot prasītājai iespēju izteikt savu viedokli par apgalvoto faktu un apstākļu pareizību un atbilstību, kā arī par pierādījumiem, kas pieņemti, lai pamatotu apgalvojumu par importa palielināšanos un nopietna kaitējuma draudiem, un, otrkārt, tā nav savlaicīgi atjauninājusi lietas materiālus. Otrām kārtām, prasītāja apgalvo, ka tā neesot varējusi efektīvi paust savu viedokli, no vienas puses, par informāciju par importa statistikas izmantošanu attiecībā uz JP un, no otras puses, par *Eurofer* atjauninātajiem kaitējuma rādītājiem.
- 258 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.
- 259 Pirmkārt, ir jānorāda, ka no prasītājas rakstveida procesuālajiem dokumentiem izriet, ka, lai gan tā savus argumentus par informāciju par importa statistikas izmantošanu attiecībā uz JP sākotnēji pamatoja ar apgalvojumiem par prettiesiskumu, kas izriet no tā, ka minētā informācija netika izpausta, vēlāk tā uzskatīja, ka prettiesiskums izriet no tā, ka tā nevarēja efektīvi paust savu viedokli. Tādējādi strīdus jautājums vairs nav informācijas neizpaušana, bet gan drīzāk tās novēlota izpaušana. Tātad prasītājas argumenti attiecībā uz šo informāciju būtībā ir tādi paši kā tās sūdzība par informācijas par *Eurofer* atjaunināto kaitējuma rādītāju pieejamību.

- 260 Otrkārt, Komisijas iebildumi par astotā pamata neefektivitāti tāpēc, ka šajā lietā neesot piemērojamas tiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu, ir jānoraida. Kā Komisija atzina atbildes rakstā uz repliku, no procesa rakstveida daļā notikušās informācijas apmaiņas izriet, ka ar šo pamatu prasītāja faktiski apgalvo tiesību uz aizstāvību pārkāpumu, jo tai administratīvajā procedūrā netika dota iespēja izteikties par noteiktu informācijas apjomu.
- 261 Šajā ziņā ir jānorāda, ka sīki izstrādāti noteikumi, kas reglamentē ieinteresēto personu tiesības paust savu viedokli, saņemt piekļuvi noteiktai informācijai un tikt uzklusētām ir paredzēti aizsargpasākumu pamatregulas 5. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā un šīs regulas 5. panta 4. un 5. punktā.
- 262 Lai gan, kā norāda Komisija, ir taisnība, ka prasītāja nav skaidri norādījusi, kuru noteikumu Komisija ir pārkāpusi, tomēr jāatzīst, ka, lai varētu izmantot šā sprieduma 261. punktā minētās tiesības, Komisijai ir pienākums, ievērojot vairākus izņēmumus, savlaicīgi darīt lietas dalībniekiem pieejamu informāciju, kas tai sniegta saistībā ar izmeklēšanu.
- 263 Šajā sakarā ir jāizvērtē prasītājas apgalvojumi, ka informācija par importa statistikas izmantošanu par JP un informācija par atjauninātajiem kaitējuma rādītājiem ir sniegta novēloti, ņemot vērā to, ka Komisija ir izpildījusi savu pienākumu savlaicīgi lietas dalībniekiem darīt pieejamu informāciju, kas tai sniegta saistībā ar izmeklēšanu.
- 264 Šajā ziņā ir pietiekami norādīt, ka prasītājai 2018. gada 21. decembrī bija piekļuve *Eurofer* sniegtajiem kaitējuma rādītājiem un 2019. gada 4. janvārī – statistikas informācijai par JP. Apstrīdētā regula tika pieņemta 2019. gada 31. janvārī.
- 265 Lai gan prasītājai nebija daudz laika, tomēr ir jāņem vērā, pirmkārt, ka šī informācija tikai papildināja citu informāciju, par kuru tā bija izteikusi piezīmes visas procedūras laikā, un, otrkārt, ka aizsargpasākumi ir ārkārtas pasākumi, kuru pieņemšanu nevar bezgalīgi atlikt.
- 266 Tāpēc ir jākonstatē, ka šajā lietā prasītājai tika dota iespēja savlaicīgi iesniegt savus apsvērumus un ka Komisija nav pārkāpusi savu pienākumu savlaicīgi lietas dalībniekiem darīt pieejamu informāciju, kas tai tika sniegta saistībā ar izmeklēšanu.
- 267 Tātad jāsecina, ka nevar konstatēt tiesību uz aizstāvību pārkāpumu.
- 268 Ņemot vērā iepriekš minēto un nelemjot par Komisijas iebildumiem saistībā ar astotā pamata neefektivitāti, jo nav izmantoti atjauninātie kaitējuma rādītāji par 2018. gada pirmo un otro ceturksni, astotais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Tiesāšanās izdevumi

- 269 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.
- 270 Tā kā prasītājai nolēmums ir nelabvēlīgs, tai ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar Komisijas prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (pirmā palāta)

Nospriež:

- 1) prasību noraidīt;**
- 2) *Uzina Metalurgica Moldoveneasca OAO* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

Kanninen

Jaeger

Porchia

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā, 2022. gada 18. maijā.

Paraksti